

د قاضيانو کتاب

د يهودا او شمعون قبيلې له خوا د ادوني بازق نيول

۱ د يوشع له مړينې څخه وروسته د اسراييلو قوم د څښتن څخه پوښتنه وکړه:

<زمونږ کومه قبيله به اول لاره شي او په کنعانيانو باندې به حمله وکړي؟>

۲ څښتن په ځواب کې وويل: <اول به د يهودا قبيله لاره شي. زه به هغوی ته د

کنعانيانو خاوره په لاس ورکړم.>

۳ د يهودا خلکو د شمعون خلکو ته وويل: <زمونږ سره هغې سيمې ته لاړ شئ کومه

چې مونږ ته راکړل شوې ده چې په گډه د کنعانيانو سره جگړه وکړو. بيا به مونږ ستاسو سره

مرسته وکړو چې خپله سيمه ونيسئ.> نو د شمعون ۴ او يهودا قبيلې سره يوځای

جگړې ته لاړلې. څښتن هغوی په کنعانيانو او فرزيانو باندې بريالي کړل او هغوی په بازق

کې د دښمنانو لس زره تنه ووژل. ۵ هلته دوی ادوني بازق پيدا کړ او د هغه سره يې

جگړه وکړه. ۶ ادوني بازق وتښتېد. خو هغوی ورپسې شول، هغه يې ونيوه او د هغه د

پښو او لاسونو غټې گوتې يې غوڅې کړې. ۷ ادوني بازق وويل: <اوپا پادشاهانو چې د

هغوی د پښو او لاسونو غټې گوتې غوڅې شوې وې، زما د دسترخوان پاتې شونې يې

خوړلې. اوس خدای زما څخه د هغوی بدله واخيستله.> بيا هغوی هغه اورشليم ته راوست

او هلته مړ شو.

د يهودا قبيلې له خوا د اورشليم او حبرون فتح

۸ د يهودا خلکو په اورشليم باندې حمله وکړه او هغه يې ونيوه. د هغه ښار خلک يې

ووژل او ښار ته يې اور واچاوه. (٩) له هغې وروسته هغوی لارل چې د کنعانیانو سره چې په غرنی سیمه، د غرونو په لوېدیځو لمنو او جنوبي دښته کې اوسېدل جگړه وکړي. (١٠) هغوی د کنعانیانو په مقابل کې چې په حبرون کې اوسېدل، ووتل. (حبرون پخوا د قریت اربع په نوم یادېده). هلته هغوی د شیشای، اخیمان او تلمای طایفو ته ماتې ورکړه.

د عتنيیل له خوا د دبیر د ښار فتح

(یوشع ١٥: ١٣ - ١٩)

(١١) له هغه ځای څخه د یهودا نفر لارل چې په دبیر باندې حمله وکړي. (دبیر په هغه وخت کې د قریت سفر په نوم یادېده.) (١٢) د هغوی یو نفر چې کالیب نومېده وویل: <هرچا چې قریت سفر فتح کړ، زه به خپله لور عکسه هغه ته په نکاح ورکړم.> (١٣) د کالیب د کشر ورور قناز زوی عتنيیل هغه ښار ونيوه، نو کالیب خپله لور هغه ته په نکاح ورکړه. (١٤) د واده په ورځ عتنيیل عکسه وهڅوله چې د خپل پلار څخه یو پتی وغواړي. کله چې عکسه له خپل خره څخه راکوزه شوه، کالیب ورڅخه پوښتنه وکړه: <څه غواړې؟> (١٥) هغې په ځواب کې وویل: <زه د اوبو یو څو چینې غواړم. هغه ځمکه چې تا راته راکړې ده هغه په جنوبي دښته کې ده.> نو کالیب هغې ته پورتنی او ښکتنی چینې ورکړي.

د یهودا د قبیلې نور بریالیتوبونه

(١٦) د موسی^۱ د خسر اولاده چې قینیان وو د اریحا یعنی د خرما د ونو د ښار څخه د یهودا د خلکو سره د یهودا جنوبي دښتې ته چې عراد ته نژدې پرته وه لارل. هلته هغوی د عمالیقانو سره اوسېدل. (١٧) د یهودا خلک د شمعون د خلکو سره لارل او په گډه یې په کنعانیانو باندې چې په صفت کې اوسېدل حمله وکړه. ښار یې په بشپړه توگه وړان کړ، نو له

دې کبله يې د هغه نوم حرما کېښود. (١٨-١٩) څښتن د يهودا د خلکو سره مرسته وکړه او هغوی غزه، اشقلون او عقرون د هغو د شاوخوا سيمو سره ونيول. همدارنگه هغوی د څښتن په مرسته غرنۍ سيمه ونيوله. خو هغو خلکو چې په دره کې اوسېدل د اوسپنې جنگي گاډۍ درلودلې، نو د يهودا خلکو ونه شو کولی چې هغوی وشړي. (٢٠) لکه څنگه چې موسی وعده کړې وه، د حبرون ښار کاليب ته ورکړل شو او کاليب هغه درې طايفې چې د عناق د اولادې څخه وې وشړلې. (٢١) خو د بنيامين د قبيلې خلکو يېوسيان چې په اورشليم کې اوسېدل ونه شړل او له هغه وخت څخه تر اوسه پورې يېوسيان د بنيامين د خلکو سره هلته اوسېږي.

د افرايم او منسي قبيلو له خوا د بيت ئيل فتح

(٢٢-٢٣) د افرايم او منسي قبيلې لارلې چې د بيت ئيل په ښار باندې حمله وکړي. (په پخوا زمانه کې دا ښار د لوز په نوم يادېده). څښتن د هغوی سره مل ؤ. هغوی ښار ته جاسوسان ولېږل (٢٤) او هغوی يو سړی وليده چې د ښار څخه راروان ؤ او دوی ورته وويل: <که چېرې مونږ ته د ښار د ننوتلو لار وښايې نو مونږ به تاته زيان ونه رسوو.> (٢٥) نو هغه سړي ورته لار وروښوده او د افرايم او منسي خلک لارل او د ښار ټول خلک يې ووژل، خو هغه سړی او د هغه ټوله کورنۍ يې پرېښودله چې لار شي. (٢٦) بيا هغه سړی د حيتيانو خاورې ته لاړ، هلته يې يو ښار ودان کړ او په هغه باندې يې د لوز نوم کېښود چې تر اوسه پورې په همدې نوم يادېږي.

هغه خلک چې اسراييليانو نه وو شړلي

(٢٧) د منسي قبيلې د بيت شان، تنک، دور، بيلعام، مجدو او د هغو د شاوخوا کليو خلک ونه شړل. نو کنعانيانو هلته اوسېدلو ته دوام ورکړ. (٢٨) کله چې اسراييليان قوي شول، نو

کنعانیان یې په سختو کارونو باندې مجبورول، خو بیا هم هغوی یې بېخي ونه شړل.

۳۹) د افرایم قبیلې هم هغه کنعانیان ونه شړل کوم چې د جازر اوسېدونکي وو، نو هغوی د افرایم د قبیلې په منځ کې هلته په جازر کې پاتې شول.

۳۰) د زبولون قبیلې هم د قطرون او نهلول اوسېدونکي ونه شړل، نو کنعانیان د هغوی په منځ کې هلته اوسېدل او مجبور وو چې د هغوی دپاره سخت کار وکړي.

۳۱) همدارنگه د اشیر قبیلې د عکو، صیدون، احلب، اکزیب، حلبه، عفیق او رحوب اوسېدونکي ونه شړل. ۳۲) اشیریان د ځایي کنعانیانو په منځ کې اوسېدل، ځکه چې هغوی یې ونه شړل.

۳۳) د نفتالی قبیلې هم د بیت شمس او بیت عنات اوسېدونکي ونه شړل. نفتالیان د ځایي کنعانیانو په منځ کې اوسېدل. خو هغوی د دې دوو ځایونو اوسېدونکي په سخت کار کولو مجبورول.

۳۴) اموریانو د دان د قبیلې خلک مجبور کړل چې غرنۍ سیمې ته لاړ شي او هغوی یې نه پرېښودل چې درې ته رانښکته شي. ۳۵) اموریانو په ایالون، شعلیم او د حارس په غره کې اوسېدلو ته دوام ورکړ، خو د افرایم او منسي قبیلو هغوی تر خپلې واکمنۍ لاندې ساتل او په سخت کار کولو یې مجبورول.

۳۶) د اموریانو سرحد د عقربیم د غاښي څخه نیولې تر سالع او غرنۍ سیمې پورې رسېدلی دی.

په بوکیم کې د خښتن فرښته

۲ (۱) د خښتن فرښته د جلجال څخه بوکیم ته لاره او اسراييليانو ته يې وويل: >ما تاسو د مصر څخه راوويستلئ او هغې خاورې ته مې راوستلئ چې ستاسو د نيکونو سره مې د هغې وعده کړې وه. ما وويل چې زه به هيڅکله ستاسو سره خپل لوظ مات نه کړم، (۲) نو تاسو د دغې خاورې د خلکو سره کوم لوظ ونه کړئ او د هغوی د قربانۍ ځايونه راوغورزوئ. خو څه چې ما درته ويلي وو تاسو هغه ونه کړل. ولې مو داسې وکړل؟ (۳) نو اوس تاسو ته وایم چې زه به دا خلک ستاسو له مخې څخه لېرې نه کړم. هغوی به ستاسو دښمنان وي او د هغوی د خدايانو په عبادت کولو سره به د هغوی په دام کې راگېر اوسئ. < (۴) کله چې د خښتن فرښتې دا خبرې وکړې، نو د اسراييلو ټول قوم په لوړ اواز سره وژړل، (۵) نو په دې خاطر دوی په هغه ځای باندې د بوکیم نوم کېښود او هلته يې خښتن ته قربانۍ وړاندې کړې.

د يوشع مړينه

(۶) وروسته له هغې چې يوشع اسراييليان رخصت کړل، دوی هر يو لار چې د خپلې برخې ځمکې ملکیت ترلاسه کړي. (۷) ترڅو پورې چې يوشع ژوندی ؤ، د اسراييلو خلک خښتن ته وفادار وو او حتی د هغه د مړينې څخه وروسته هم ترڅو پورې چې د قوم هغه سپين ږيري ژوندي وو کومو چې د خښتن هغه لوی لوی کارونه په خپلو سترگو ليدلي وو چې د اسراييلو دپاره يې کړي وو، هغوی خښتن ته وفادار پاتې شول. (۸) د خښتن خدمتگار يوشع د نون زوی د يو سلو لسو کالو په عمر مړ شو. (۹) هغه يې په خپله ځمکه کې په تمنه حارس کې چې د افرايم په غرنۍ سيمه کې او د جاعش د غره په شمال کې وه، ښخ کړ.

د اسراييليانو له خوا د خښتن د عبادت پرېښودل

١١) كله چې هغه ټول نسل مړ شو، نو راتلونكي نسل خښتن او د هغه كارونه چې د اسراييلو دپاره يې كړي وو هېر كړل.

١٢) څه موده وروسته اسراييليانو د خښتن په مقابل كې گناه وكړه او د بعل د بتانو په عبادت يې پيل وكړ. ١٣) هغوى د هغه خښتن عبادت كول پرېښودل چې د دوى د نيكونو خداى ؤ او دوى يې د مصر څخه راويستلي وو. دوى د خپل شاوخوا خلكو خدايانو ته عبادت كاوه. هغوى ته يې سجده كوله او خښتن يې په قهر كړ. ١٤) هغوى خښتن پرېښود او د بعل او عشتاروت د بتانو عبادت يې غوره كړ. ١٥) نو خښتن په اسراييلو باندې ډېر په قهر شو او هغوى يې يرغلگرو ته په لاس وركړل او يرغلگرو هغوى لوټ كړل. خښتن دوى خپلو دښمنانو ته تسليم كړل او اسراييليانو نور نه شو كولى چې د هغوى په مقابل كې مقاومت وكړي. ١٦) هر ځل چې اسراييليان د جگړې دپاره وتل، خښتن د هغوى په ضد عمل كاوه چې ماتې وخورې ځكه چې هغه دوى ته قسم خوړلى ؤ چې دا كار به كوي. هغوى په لوى مصيبت اخته شوي وو.

١٧) بيا خښتن اسراييليانو ته خاص مشران چې د قاضيانو په نوم هم يادېدل وركړل چې هغوى له يرغلگرو څخه وژغوري. ١٨) خو اسراييليانو خپلو مشرانو ته غوږ نه نيوه. اسراييلو د خښتن سره بې وفايي كوله او د نورو خدايانو عبادت به يې كاوه. د هغوى پلرونو به د خښتن امرونو ته غاړه ايښودله خو نوي نسل ژر دا كار پرېښود. ١٩) هركله چې خښتن اسراييلو ته يو مشر وركاوه، خښتن به د هغه مشر سره مرسته كوله او ترڅو پورې به چې هغه مشر ژوندى ؤ خلك به يې د خپلو دښمنانو څخه ژغورل. خښتن په هغوى باندې رحم كاوه ځكه چې هغوى به د ظلم او كړېدلو له لاسه فرياد كاوه. ٢٠) خو كله به چې هغه مشر مړ شو، خلك به بېرته خپلو بدو لارو ته راگرځېدل او د خپلو نيكونو څخه به يې

نور هم زیات فساد کاوه. د نورو خدایانو پیروي او عبادت به یې کاوه. دوی به خپل بد عملونه او سرزوري نه پرېښودله. (۲۰) نو بیا خښتن په اسراییلو باندې ډېر په قهر شو او ویې ویل: >په دې خاطر چې دې قوم هغه لوظ مات کړی دی چې د هغوی د نیکونو سره مې کړی ؤ او زما امر یې نه دی منلی، (۲۱) نو زه به نور هغه قومونه چې د یوشع د مړینې څخه وروسته پاتې شوي وو ونه شرم. (۲۲) زه به د هغوی څخه کار واخلم ترڅو دا معلومه شي چې دا اسراییلیان د خپلو پلرونو په شان زما په لاره باندې روان دي او که نه. (۲۳) نو خښتن هغه قومونه پرېښودل چې په هغې خاوره کې پاتې شي. هغه یوشع ته په هغوی باندې بری ورنه کړ او نه یې د یوشع د مړینې څخه وروسته هغوی ژر وشړل.

د کنعان په خاوره کې پاتې شوي قومونه

۳ (۱) نو خښتن په کنعان کې ځینې قومونه پرېښودل چې د هغوی په وسیله هغه اسراییلیان وازمایي چې د کنعان په جگړو کې یې برخه نه وه اخیستي. (۲) هغه د دې دپاره دا کار وکړ چې د اسراییلو هر نوی نسل باید دا زده کړي چې څنگه جگړه وکړي، په خاصه توګه هغه خلک چې مخکې د جگړې ډګر ته نه وو تللي. (۳) هغه قومونه چې په دې خاوره کې پاتې شوي وو دا وو: هغه فلسطینیان چې په پنځو ښارونو کې وو، ټول کنعانیان، صیدونیان او همدارنګه حویان چې د لبنان په غرونو کې د بلل حرمون څخه نیولې د حمات تر غابني پورې اوسېدل. (۴) خښتن دا خلک د دې دپاره پرېښي وو چې اسراییلیان ورباندې وازمایي او وګوري چې آیا هغوی د خښتن هغو امرونو ته چې د موسی په وسیله د هغوی نیکونو ته ورکړل شوي وو غاړه ږدي او که نه. (۵) نو اسراییلیان د کنعانیانو، حیتیانو، اموریانو، فرزینانو، حویانو او یبوسیانو په منځ کې اوسېدل. (۶) دوی د هغوی لورګانې خپلو زامنو ته په نکاح کولې او خپلې لورګانې یې د هغوی زامنو ته په نکاح ورکولې او د هغوی د خدایانو عبادت به یې کاوه.

عتنيئيل

٧ د اسرائيلو قوم خپل څښتن خدای هېر کړ. دوی د هغه په مقابل کې گناه وکړه او د بعل او اشيره د بتانو عبادت يې کاوه. ٨ نو څښتن په اسرائيلو باندې ډېر په قهر شو او هغوی يې د بين النهرين پادشاه کوشان رشعتايم ته په لاس ورکړل او هغه اته کاله په هغوی باندې حکومت وکړ. ٩ بيا اسرائيليانو څښتن ته فریاد وکړ، هغه ورته د کاليب د کشر ورور قناز زوی عتنيئيل راولېږه چې هغوی وژغوري. ١٠ د څښتن روح په هغه باندې نازل شو او هغه د اسرائيلو مشر شو. عتنيئيل جگړې ته لار او څښتن هغه د بين النهرين په پادشاه کوشان رشعتايم باندې بريالی کړ. ١١ د اسرائيلو په خاوره کې څلوېښت کاله ارامي وه او وروسته بيا عتنيئيل مړ شو.

ايهود

١٢ د اسرائيلو خلکو بيا داسې کارونه وکړل چې د څښتن په نظر کې بد وو. د هغوی د بديو له کبله څښتن عجلون د موآب پادشاه د اسرائيلو په مقابل کې قوي کړ. ١٣ عجلون د عمونيانو او عماليقيانو سره يو ځای شو. عجلون راغی او په اسرائيلو باندې يې حمله وکړه او هغوی اريحا يعنې د خرما د ونو ښار ونيو. ١٤ د موآب پادشاه عجلون په اسرائيليانو باندې اتلس کاله حکومت وکړ.

١٥ بيا اسرائيليانو څښتن ته فریاد وکړ. هغه دوی ته يو نفر ورولېږه چې دوی وژغوري. د هغه نوم ايهود ؤ چې چپ لاسی ؤ او د جيرا زوی ؤ چې د بنيامين د قبيلې څخه ؤ. اسرائيليانو د هغه په لاس د موآب پادشاه عجلون ته باج ولېږه. ١٦ ايهود يوه دوه مخې توره جوړه کړې وه چې نيم متر اوږده وه. هغه دا توره د خپلو کاليو لاندې په خپل ښي ورون باندې وتړله. ١٧ هغه د موآب پادشاه عجلون ته چې ډېر چاغ سپری ؤ باج وړاندې

کړ. ۱۸ کله چې ايهود هغه ته باج وړاندې کړ، هغه دا نفر چې باج يې انتقال کړی و بېرته خپلو کورونو ته ولېږل. ۱۹ خو ايهود په خپله د هغو مجسمو سره چې جلجال ته نژدې وې راوگرځېده، بېرته پادشاه ته ورغی او ورته وېي ويل: <ای پادشاه زه ستاسو دپاره يو پټ پيغام لرم.>

پادشاه خپلو خدمتگارانو ته وويل: <مونږ يوازې پرېږدئ!> او هغوی ټول ووتل.

۲۰ په داسې حال کې چې پادشاه په خپلې هواداره بالاخانه کې يوازې ناست و، ايهود هغه ته ورغی او ورته وېي ويل: <زه ستاسو دپاره د خدای له طرفه يو پيغام لرم.> پادشاه پاڅېده. ۲۱ ايهود په خپل چپ لاس باندې د خپل بڼي اړخ څخه توره راوويستله او د پادشاه په گېډه کې يې ورومنډله. ۲۲ توره د لاستي سره د هغه په گېډه کې ننوته او د پښو له منځ څخه يې راووتله. ايهود د هغه د گېډې څخه توره ونه ويستله او د هغه په وازگه کې پټه شوه. ۲۳ بيا ايهود برنډې ته ووت. هغه پادشاه پسې د کوتې دروازې بندې او قلف کړې. ۲۴ د ايهود د تگ څخه وروسته د پادشاه خدمتگاران راغلل او وېي ليدل چې د کوتې دروازې قلف دي. هغوی فکر کاوه چې پادشاه به دننه خپل حاجت پوره کوي. ۲۵ هغوی زيات انتظار وويست، تر هغې پورې چې وارخطا شول. خو کله چې هغه د کوتې دروازې خلاصې نه کړې، هغوی کلي واخيسته او دروازې يې خلاصې کړې. هغوی وليدل چې بادار يې په غولي باندې مړ پروت دی.

۲۶ په هغه وخت کې چې هغوی انتظار کاوه، ايهود وتښتېده. هغه د مجسمو څخه تېر شو او سعيرت ته ورسېده. ۲۷ کله چې ايهود د افرایم غرنی سيمې ته ورسېده، نو سرنی يې وواهه او اسراييليان د هغه سره د غونډيو څخه راکوز شول او هغه يې مشري کوله. ۲۸ هغوی ته يې وويل: <ما پسې راءئ! ځکه چې څښتن ستاسو دښمن يعنې موآب تاسو ته تسليم کړی دی.> نو دوی د هغه پسې روان شول او د اردن گودرونه يې چې موآب ته د

تېرېدلو لاره وه ونیول او څوک یې نه پرېښودل چې له هغو څخه تېر شي. (۲۹) په هغه ورځ هغوی د موآبیانو نژدې لس زره تکړه عسکر ووژل، هیچا ونه شو کولی چې وتښتي. (۳۰) نو اسرایلیانو موآبیانو ته ماتې ورکړه او د اسراییلو په خاوره کې اتیا کاله ارامي وه.

شمجر

(۳۱) د ایهود څخه وروسته شمجر د عنات زوی مشر شو. هغه په چوکه باندي شپړسوه فلسطینیان ووژل او اسرایلیان یې ورڅخه وژغورل.

دبوره

۴ (۱) د ایهود له مړینې څخه وروسته د اسراییلو خلکو بیا داسې کارونه وکړل چې د څښتن په نظر کې بد وو. (۲) نو څښتن هغوی یابین ته چې د کنعان یو پادشاه ؤ او په حاصور کې یې پادشاهي کوله په لاس ورکړل. د هغه د لښکر قوماندان سیسرا ؤ چې په حروشت حاجوئیم کې اوسېده. (۳) یابین نهه سوه د اوسپنې جنګي ګاډی درلودلې او شل کاله یې په اسراییلو باندي سخت ظلم وکړ، نو اسرایلیانو د مرستې دپاره خدای ته فریاد وکړ.

(۴) په هغه وخت کې دبوره د لفیدوت ښځه پیغمبره وه او د قاضي په توګه یې د اسراییلو خدمت کاوه. (۵) هغه به د خرما د یوې ونې لاندې چې د دبوري په نوم یادېدلې او د رامه او بیت ئیل ترمنځ د افرایم په غرنۍ سیمه کې وه کښېناستله. اسرایلیان به د خپلو دعوو د فیصله کولو په خاطر هغې ته راتلل. (۶) یوه ورځ هغې باراق د ایینوعم زوی چې د نفتالي په قادش کې اوسېده راوغوښت او ورته ویې ویل: د اسراییلو څښتن خدای په تا باندي امر کوي چې لاړ شي او د نفتالي او زبولون د قبیلو څخه لس زره نفر د ځان سره واخلي او

د تابور غره ته یې بوځې. (۷) زه به د یابین د لښکر قوماندان سیسرا راولم چې د قیشون د سیند په غاړه ستاسو سره جگړه وکړي. د هغه سره به خپلې جنگي گاډۍ او عسکر وي، خو زه به هغه تاته تسلیم کړم.

(۸) بیا باراق هغې ته وویل: <که چېرې ته زما سره ځې نو زه به لار شم او که چېرې ته راسره نه ځې، زه به هم لار نه شم.>

(۹) دبورې وویل: <ډېر ښه، زه به ستا سره لاره شم، خو دا یاد ساته چې که چېرې زه ستا سره لاره شم او سیسرا مغلوب شي، نو ته به د دې بریالیتوب په خاطر هیڅ ویاړ ترلاسه نه کړې، ځکه چې څښتن به سیسرا یوې ښځې ته تسلیم کړي.> نو دبورې له باراق سره قاش ته لاړه. (۱۰) باراق د زبولون او نفتالي د قبیلو خلک قاش ته راوغوښتل. لس زره نفره په هغه ځای کې سره راغونډ شول او باراق پسې روان شول. دبورې هم ورسره لاړه.

(۱۱) په هغه وخت کې حابر چې د قینانو له طایفې څخه ؤ، ځان یې د نورو قینانو څخه چې هغوی هم د حوډاب له اولادې څخه وو، بېل کړی ؤ او خپله څپمه یې قاش ته نژدې په صعنایم کې د څپړۍ د ونې په څنگ کې ودرولې وه. (حوډاب د موسی د ښځې ورور ؤ.)

(۱۲) کله چې سیسرا خبر شو چې باراق د تابور غره ته تللی دی، (۱۳) هغه خپلې ټولې نهه سوه جنگي گاډۍ او خپل ټول نفر راوغوښتل او هغوی له حروشت حاجوئیم څخه د قیشون د سیند خواته روان شول.

(۱۴) بیا دبورې باراق ته وویل: <لار شه! دا هغه ورځ ده چې څښتن به سیسرا تاته تسلیموي. څښتن ستاسو په مخکې روان دی.> نو باراق د خپلو لسو زرو نفرو سره د تابور له غره څخه راکوز شو. (۱۵) کله چې باراق د خپل لښکر سره حمله وکړه، څښتن سیسرا د

خپلو ټولو جنگي گاډيو او نفرو سره وارخطا کړ. سيسرا له خپلې گاډۍ څخه کوز شو او وتښتېده. (۱۶) باراق تر حروشت حاجوئيم پورې د جنگي گاډيو او لښکرو پسې شو او د سيسرا ټول لښکر ووژل شو. يو نفر هم ژوندى پاتې نه شو.

(۱۷) سيسرا د ياعيل يعنې د قيني حابر د ښځې خېمې ته وروتنښتېده، ځکه چې د حاصور د پادشاه يابين او د قيني د طايفې ترمنځ دوستانه اړيکې موجودې وې. (۱۸) ياعيل د سيسرا هرکلي ته ورغله او ورته وپې ويل: <دنه راءه زما باداره، مه وپرېره. > نو سيسرا د هغې خېمې ته ورننوت او ياعيل هغه په برستن کې پټ کړ. (۱۹) سيسرا هغې ته وويل: <زه تېرى يم ماته لږې اوبه راکړه. > هغې د شيدو ژى خلاص کړ او لږې شيدې يې ورته ورکړې او هغه يې بېرته پټ کړ. (۲۰) سيسرا هغې ته وويل: <د خېمې په دروازه کې ودرېره، که چېرې څوک راشي او پوښتنه وکړي چې دلته څوک شته؟ ورته ووايه، نه. >

(۲۱) سيسرا ډېر ستړى شوى ؤ او په درانده خوب ویده شو. بيا ياعيل د حابر ښځې د خېمې يو مېخ او څټک راواخيستل او غلې غلې سيسرا ته ورغله. هغې دا مېخ د هغه په شقيقه باندې داسې ټک واهه چې سر يې په ځمکه کې ننوت او سيسرا مړ شو. (۲۲) کله چې باراق د سيسرا د لټولو دپاره راغى، نو ياعيل د هغه مخې ته ورغله او وپې ويل: <راءه چې هغه سړى دروښايم چې ته يې لټوې. > نو باراق د هغې سره خېمې ته ننوت او هلته سيسرا په داسې حال کې چې مېخ يې په سر کې ننوتى ؤ، مړ پروت ؤ.

(۲۳) نو په هغه ورځ خداى اسراييليانو ته د کنعان په پادشاه يابين باندې برى ورکړ. (۲۴) له هغې ورځې څخه وروسته اسراييليان د يابين په مقابل کې قوي کېدل، ترڅو چې هغه يې له منځه يووړ.

د باراق او دبوري سندرہ

۵ (۱) په هغه ورځ دبوري او د اينوعم زوی باراق دا سندرہ وويله:

(۲) > د خبنتن ستاينه وکړئ!

چې مشري د اسراييلو رهبران کړي

او په خوښي سره خلک پيروي د هغوی کاندې

(۳) تاسې واورئ پادشاهانو وکړئ پام ای حاکمانو

غرومه به زه ساز وایم به سندرہ

اسراييلو خبنتن خدای ته

(۴) کله لارې د سعيره نه چې خبنتنه

چې راووتې د سيمي له اډومه

ځمکه په لړزه شوه له اسمانه باران راغی

هو اوبه شولې راتوی د ورپڅو ځنی

(۵) غرونه په لړزه شول د سینا د خبنتن مخ کې

د خبنتن د اسراييلو خدای په مخ کې

د عنات د زوی شمجر په زمانه کې ⑥

د یاعیل په زمانه کې

سرکونه خطرناک وو کاروانو ته

مسافر په کړو لارو باندې تلل

ای دبوري، د اسراییلو کلي وران پاتې شول ⑦

ستا تر راتګه پورې تش پاتې شول

د یوې مور په شان ته راغلي اسراییلو لره

کړل اسراییلو کله غوره چې خدایان نوي ⑧

بیا په دې خاوره باندې جنگ راغی

د خلوېبنت زرو اسراییلو منع کې

یوه نېزه او یا یو سپر هم نه و

زه د اسراییل د قوماندې د مشرانو طرفدار یمه ⑨

د هغو خلکو په خوا چې حاضر شوي دي په خپله خوښه

د خښتن ستاینه وکړئ!

١٠) واورئ ای کسانو چې سپرپرئ په نبو خرو باندې

او کنبینئ په کتو باندې

او هم هغو کسانو چې پیاده گرځئ

١١) د سندرغاړو اوازونه گودرو کې واورئ

بیانوي چې د څښتن فتحې

فتحې د قوم د اسراییلو فتحې

بیا د څښتن قوم بنکته روان شو

په طرف د دروازو یې د ښارگوټي

١٢) شه راویښه، شه راویښه، دبورې!

شه راویښه په سندره کره لاس پورې

ای باراقه، ای ته زوی د ایینو عمه

پاخه بوځه اسیران درسره خپل دې

١٣) بیا چې کوم خلک پاتې شوي وو

شو دوی راکوز خپلو مشرانو ته

د خښتن قوم ماته راغی چې جگړې ته آماده و

راغلل هغوی لاندې درې ته له افرایمه څخه (۱۴)

د بنیامین او د هغوی د خلکو پسې

له ماخیر څخه راکوز قوماندانان شول

منصبداران له زبولونه راغلل

د دبورې سره مشران د یساکار راغلل (۱۵)

هو، یساکار او هم باراق راغی

دوی شول په منډه په دره کې د باراق پسې

خو د روبین په قبيله کې شو پیدا نفاق

پرېکړه یې ونه شوه کولی چې دوی راشي که نه

خپلو پسونو سره ولې تاسو پاتې شولئ (۱۶)

چې غوږ ونیسئ شپنو ته چې رمو ته اوازونه کاندې؟

هو، د روبین په قبيله کې شو پیدا نفاق

پرېکړه یې ونه شوه کولی چې دوی راشي که نه

١٧) قبيله د جاد شوه پاتې د اردن د سيند ختيځ كې

او قبيله د دان شوه پاتې د كشتيو سره

قبيله د اشير پاتې شوه په غاړه د درياب كې

بندرونو ته نژدې هغوى ساكن شول

١٨) خو د زبولون او نفتالي خلكو

د جنگ ميدان كې خپل ژوندون خطر كې واچاوه

١٩) پادشاهان راغلل، په تعنك كې د مجدو د ويالي څنگ كې

هغوى وكرله جگړه

د كنعان شاهانو وكرله جگړه

خو هغوى سپين زر يونورل

٢٠) ستورو كوله چې جگړه د اسمانونو څخه

چې په اسمان كې گرځېدل به هغوى يو خوا بل خوا

د سيسرا په ضد هغوى جگړه كوله

٢١) دنېمنان له منځه يوړل د قيشون سيلاب

د قيشون خپې وهونكي سيند

ای زما ځانه، روانپره او قوي اوسه

۲۲ د سيسرا اسونه تلل بڼه په تريکو باندي

ځمکه يې چيته کرله خپلو سومانو باندي

۲۳ د څښتن فرښته وايي: په ميروز لعنت ووايي

د هغه ځای په اوسېدونکو سخت لعنت ووايي

ځکه چې دوی د څښتن مرستې ته راغلي نه دي

چې د غښتليو جنگياليو مقابله کې د څښتن سره کومک وکړي

۲۴ ډېره بختوره ده ياعيل

څوک چې ده بڼه د حابر قيني

زيات برکت دې هغه ومومي تر ټولو بڼو

چې په خپمو کې اوسي

۲۵ سيسرا وغوښتې اوبه خو هغې ورکړې شيدې

په شاهانه جام کې يې ورکړې شرومبي

٢٤ هغې واخيست په يو لاس کې د خېمې مېخ

او په بل لاس کې يې خټک د مزدور

هغې وواهه سيسرا او کره ورماته يې کوپړی

او شقيقه يې کره سوری د هغه

٢٧ سيسرا ولوېدلو پښو ته د هغې

هغه وغورزېد او هلته پروت و

هغه وغورزېده پښو ته د هغې او ولوېد

هغه په ځمکه باندې مړ پرېوت

٢٨ د سيسرا مور د کرکې نه وکتل

په ځير ځير يې د جالی له شا کتل

هغې وکرله پوښتنه: په راتلو کې د هغه جنګي گاډی ولې ځنډ وکر؟

ولې نه اورو اواز د گاډی د عرابو؟

٢٩ پوهې ملګرې د هغې ورته ځواب ورکوي

تکراروي هغه له ځانه سره دا خبرې:

٣٠ هغوی نیولی غنیمت او هغه وېشي سره

یوه نجلۍ یا دوه انجونې هر عسکر دپاره

رنګین لباس سیسرا دپاره

ګلدوزي شوې ټوټې زما غاړې ته

٣١ ای څښتنه! دښمنان دې ستا هلاک شي د سیسرا په ډول ټول

خو دوستان دې ستا ځلیري د روښانه لمر په شان <

له هغې وروسته په هغه خاوره کې څلوېښت کاله آرامي وه.

جدعون

٦ ١ د اسراییلو قوم یو ځل بیا داسې کارونه وکړل چې د څښتن په نظر کې بد وو، نو څښتن د مدیانیانو قوم پرېښود چې په هغوی باندې اووه کاله حکومت وکړي. ٢

مدیانیان دومره ظالمان وو چې د اسراییلو خلک د هغوی څخه په سمخو او د غونډیو په

نورو خوندي ځایونو کې پټېدل. ٣ هرکله چې به اسراییلیانو خپل فصلونه کرل، نو مدیانیان، عمالقیان او د دښتې د قبیلو خلک به راتلل او په هغوی باندې به یې حمله کوله.

٤ دوی په هغه ځمکه کې خپمې ودرولې او د ځمکې حاصلات به یې تر غزې پورې له منځه وړل. له هغوی څخه به یې ټول پسونه، غوایان او خره بیول او د اسراییلیانو دپاره یې هیڅ شی نه پرېښود چې ژوند ورباندې وکړي. ٥ هغوی به د خپلو څارویو او خپمو سره لکه د ملخانو په شان راتلل. هغوی او د هغوی د اوبنانو شمېر دومره زیات ؤ چې حساب

يې نه شو کېدلی. دوی به راتلل او ځمکه به يې ويجاړوله (۶) او اسراييليان د هغوی په مقابل کې بې وسه شول.

(۷) نو د اسراييلو قوم د مديانيانو په ضد څښتن ته د مرستې دپاره فریاد وکړ (۸) او هغه ورته يو پيغمبر راولېږه چې هغوی ته يې د اسراييلو د څښتن خدای له خوا دا پيغام راوړ: >ما تاسو د مصر يعنې د هغه هېواد څخه چې په کې غلامان وئ، راوويستلئ. (۹) تاسو مې د مصريانو او هغو ټولو خلکو څخه چې په دې خاوره کې يې په تاسو باندې ظلم کاوه وژغورلئ. هغوی مې ستاسو له مخې څخه لېرې کړل او د هغوی ځمکه مې تاسو ته درکړه. (۱۰) تاسو ته مې وويل چې زه ستاسو څښتن خدای يم او که څه هم تاسو د اموريانو په خاوره کې اوسېږئ، مگر د هغو د خدايانو عبادت مه کوئ. خو تاسو زما خبرو ته غوږ ونه نيوه.<

(۱۱) يوه ورځ د څښتن فرېښته د عفره کلي ته راغله او د څپرې د ونې لاندې چې د يوآش ابيعزري ونه وه کښېناستله. د يوآش زوی جدعون په پټه د شرابو په گانې کې غنم ټکول چې مديانيان يې ونه ويني. (۱۲) په هغه ځای کې د څښتن فرېښته جدعون ته ښکاره شوه او ويې ويل: >ای زړور او قوي سړيه، څښتن ستا سره مل دی.<

(۱۳) جدعون په ځواب کې وويل: >خو ښاغليه، که چېرې څښتن له مونږ سره مل وي، نو دا هرڅه ولې زموږ سره وشول؟ څه شولې د هغه چېرانونکې معجزې د کومو په هکله چې به زموږ پلرونو مونږ ته قصې کولې او داسې به يې ويل چې څښتن څنگه مونږ له مصر څخه راوويستلو؟ خو اوس يې مونږ پريښي يو او مديانيانو ته يې په لاس ورکړي يو.<

(۱۴) بيا څښتن هغه ته مخ ورواړاوه او ويې ويل: >په خپل ټول قوت سره چې لرې يې، لاړ شه او اسراييليان له مديانيانو څخه وژغوره. زه په خپله تا لېږم.<

١٥) جدعون په ځواب کې وويل: <خو څښتنه، زه څنگه کولی شم چې اسراييليان وژغورم؟ د منسي په قبيله کې زما کورنۍ له ټولو څخه کمزورې ده او زه په خپله کورنۍ کې له ټولو څخه وړوکی نفر يم.>

١٦) څښتن په ځواب کې وويل: <ته دا کار کولی شې ځکه چې زه به له تا سره مرسته وکړم. ته به مديانيانو ته داسې په اسانۍ سره ماتې ورکړې لکه د يو نفر سره چې جنگ کوي.>

١٧) جدعون وويل: <که چېرې ته په رښتيا سره غواړې چې زما سره مرسته وکړې، نو ماته يوه نښه وښايه چې دا ثابته کړي چې په رښتيا څښتن زما سره خبرې کوي.> ١٨) مهرباني وکړه زما د راتگه پورې همدلته اوسه چې زه خپله نذرانه راوړم او ستا په حضور کې يې کېږدم.>

څښتن وويل: <زه به ستا د بېرته راتگ پورې دلته پاتې شم.>

١٩) جدعون کور ته ننوت او يو سپرلی يې حلال کړ. د هغه غوښه يې پخه کړه، لس کيلوگرامه اوږه يې راواخيستل او فطيره ډوډۍ يې ورڅخه پخه کړه. بيا هغه غوښه په يوه ټوکړۍ کې واچوله، د هغې ښوروا يې هم په يوه کاسه کې واچوله، د څښتن فرښتې ته يې چې د څپړۍ د ونې لاندې ناسته وه راوږه او د هغې په مخ کې يې کېښودله. ٢٠) فرښتې هغه ته وويل: <دا غوښه او ډوډۍ راواخله او په دې گټ باندې يې کېږده او ښوروا ورباندې توی کړه.> او جدعون همداسې وکړل. ٢١) د څښتن فرښتې د امسا په څوکې باندې چې په لاس کې يې وه غوښه او ډوډۍ لمس کړه. د گټ څخه د اور لمبه پورته شوه او غوښه او ډوډۍ يې وسوزوله. وروسته بيا فرښته پناه شوه.

٢٢) کله چې جدعون پوه شو چې دا د څښتن فرښته وه، هغه له وېرې وويل: <ای څښتن

تعالی! ما ستا فرښته مخامخ ولیدله.

۲۳) خو څښتن هغه ته وویل: <ارام شه. مه وپرېره. ته به نه مړ کېږي.> ۲۴) جدعون د څښتن دپاره د قربانی ځای جوړ کړ او دا نوم یې ورباندې کېښود چې <څښتن د سولې او سلامتی سرچینه ده.> او تر اوسه پورې هغه د ابیغزریانو د عفره په کلي کې پاتې دی.

۲۵) په هماغه شپه څښتن جدعون ته وویل: <د خپل پلار د پادې څخه دې یو غویي چې اووه کلن وي بوځه. او د خپل پلار د قربانی ځای چې د بعل دپاره دی، وران کړه او د اشیره بت چې د هغه په څنګ کې دی راوغورزوه. ۲۶) بیا خپل څښتن خدای ته ستاسو د کلي د غونډۍ په ډېر لوړ ځای باندې د قربانی یو مناسب ځای جوړ کړه. د اور دپاره د اشیره د بت د لرګیو څخه کار واخله او هغه غویي حلال کړه او د سوزېدونکې نذرانې په توګه یې وړاندې کړه.> ۲۷) نو جدعون د خپلو نوکرانو څخه لس نفره له ځان سره بوتلل او د څښتن په خبره باندې یې عمل وکړ. نو څرنگه چې هغه د خپلې کورنۍ او د کلي د نورو خلکو څخه وپرېده چې د ورځې له خوا دا کار وکړي نو هغه کار یې د شپې له خوا وکړ.

۲۸) کله چې سبا سهار وختي د کلي خلک پاڅېدل، هغوی ولیدل چې د بعل د قربانی ځای وران شوی ؤ او د اشیره بت چې د هغه په څنګ کې ؤ راغورزېدلی ؤ او غویي د قربانی په نوي ځای کې قرباني شوی ؤ. ۲۹) هغوی د یو بل څخه پوښتنه وکړه: <دا کار چا کړی دی؟> کله چې هغوی د دې خبرې څېړنه وکړه، نو معلومه شوه چې جدعون د یوآش زوی دا کار کړی دی. ۳۰) نو د کلي خلکو یوآش ته وویل: <خپل زوی راوباسه. هغه باید ووژل شي، ځکه چې هغه د بعل د قربانی ځای وران کړی دی او د اشیره بت چې د هغه په څنګ کې ؤ هغه یې راغورزولی دی.>

۳۱) مګر یوآش هغو ټولو خلکو ته چې د هغه مخالف وو وویل: <آیا تاسو د بعل دپاره دا

بحث کوی؟ آیا تاسو د هغه څخه دفاع کوی؟ هرڅوک چې د هغه دپاره جگړه کوي هغه به تر سبا سهاره پورې وژل کیږي. که چېرې هغه خدای وي پرېږدئ چې هغه د خپل ځان ساتنه وکړي، دا د هغه د قربانی ځای دی چې وران شوی دی. < ٣٢ > له هغه وخت څخه راپدېخوا جدعون د یربعل په نوم مشهور شو، ځکه چې یوآش وویل: < پرېږدئ چې بعل د خپل ځان څخه دفاع وکړي، ځکه چې دا د هغه د قربانی ځای دی چې وران شوی دی. >

٣٣ > بیا ټول مدیانیان، عمالقیان او د دښتې د قبیلو خلک سره راټول شول، هغوی د اردن د سیند څخه تېر شول او د یزرعیل په دره کې یې خېمې ودرولې. < ٣٤ > په جدعون باندې د خښتن روح نازل شو او هغه سرنی وواهه او د ایبزر د طایفې خلک یې راوغوښتل او هغوی د جدعون پسې روان شول. < ٣٥ > جدعون د منسي ټولې سیمې ته استازي ولېږل چې راشي او د هغه سره یوځای شي. همدارنگه هغه د اشیر، زبولون او نفتالي قبیلو ته هم استازي ولېږل او هغوی راغلل او د جدعون سره یوځای شول.

٣٦ > بیا جدعون خدای ته وویل: < لکه څنګه چې تا وعده کړې ده چې اسرائیلیان به زما په لاس وژغورې، < ٣٧ > ښه ده، زه به د پسه وړی په درمند باندې کېږم. که چېرې سهار یوازې په وړیو باندې پرځه پرته وي او ځمکه وچه وي، بیا به زه پوه شم چې ته به اسرائیلیان زما په لاس وژغورې. < ٣٨ > او کټ مټ همداسې وشول. کله چې جدعون بله ورځ سهار وختي پاڅېده، هغه لاړ او د پسه وړی یې په کاسه کې وزبېښلې او کاسه د اوبو څخه ډکه شوه. < ٣٩ > بیا جدعون خدای ته وویل: < په ما باندې په قهر نه شې. اجازه راکړه چې یوه بله غوښتنه وکړم چې یو ځل بیا په وړیو باندې ازماښت وکړم. دا ځل دې وړی وچې پاتې شي او ځمکه دې په پرځې باندې لنده شي. < ٤٠ > په هغه شپه خدای همداسې وکړل. سهار یوازې وړی وچې وې، خو ځمکه په پرځې باندې لنده وه.

د جدعون له خوا د مديانيانو ماتې

۷ يوه ورځ سهار وختي جدعون د خپلو ټولو نفرو سره پاڅېده، هغوی لارل او د حرود د چينې په خوا کې يې خپمې ودرولې. د مديانيانو کمپ د هغوی شمال خواته د مورهِ غره ته نژدې په يوه دره کې ؤ.

۲ څښتن جدعون ته وويل: <ستا نفر ډېر زيات دي. که چېرې تاسو ټول پرېږدم چې د مديانيانو سره وجنگېږئ او هغوی ته ماتې ورکړئ، نو بيا به اسراييليان لافې وهي او وايي به چې مونږ په خپل زور خپل ځانونه ژغورلي دي. > نو خلکو ته اعلان وکړه او ووايه چې هرڅوک چې ډارن وي او له جنگ څخه وپريږي هغه دې بېرته کور ته لاړ شي او مونږ به دلته د جلعاد په غره کې پاتې شو. > نو دوه ويشت زره نفره بېرته لارل او يوازې لس زره نفر پاتې شول.

۴ څښتن جدعون ته وويل: <ستا نفر اوس هم زيات دي. هغوی ښکته چينې ته بوځه او هلته به هغوی ستا دپاره بېل کړم. زه به تاته ووايم چې څوک درسره لار شي او څوک بېرته کور ته لاړ شي. > کله چې جدعون خپل سړي لاندې اوبو ته بوتلل، څښتن هغه ته وويل: <سړي په دوو ډلو ووېشه. په يوه ډله کې هغه ټول واچوه چې اوبه د لاسونو په لپو کې را اخلي او په خپلو ژبو يې لکه د سپيو څټي. په بله ډله کې هغه ټول واچوه چې زنگنونه لاندې لگوي او د ويالې څخه اوبه په خپلو خلو څښي. > يوازې د سړيو درې سوو يې په لاسونو اوبه وڅښلې. نورو ټولو خپل زنگنونه لاندې ولگول او اوبه يې د ويالې نه په خلو وڅښلې. څښتن جدعون ته وويل: <زه به په دغو درې سوه نفرو چې اوبه يې وڅټلې تاسو وژغورم او مديانيان به درته تسليم کړم. نور ټول نفر پرېږده چې خپلو کورونو ته لاړ شي. > نو جدعون يوازې درې سوه نفر د ځان سره وساتل او د پاتې نفرو څخه يې خواږه او سرنې راټول کړل او هغوی يې خپلو کورونو ته رخصت کړل. د

مدیانیانو کمپ د هغوی څخه لاندې په دره کې ؤ.

۹ هغه شپه څښتن په جدعون باندې امر وکړ: >پاڅه او د مدیانیانو په کمپ باندې حمله وکړه، زه تاته په هغوی باندې بری درکوم. ۱۰< خو که چېرې ته د حملې کولو څخه وپرېږې، نو د خپل نوکر فوره سره کمپ ته کوز شه. ۱۱< نو ته به د مدیانیانو خبرې واورې چې څه وایي. وروسته به جرأت پیدا کړې چې په کمپ باندې حمله وکړې. < نو هغه د خپل نوکر سره د کمپ پوستې ته کوز شو. ۱۲< مدیانیان، عمالیقیان او د دښتې د قبیلو خلک لکه د ملخانو په شان په دره کې خپاره شوي وو او هغوی د دریاب د شگو په شان بې شمېره اوبنان درلودل. ۱۳< کله چې جدعون هلته ورسېده، هغه واورېدل چې یو نفر خپل ملګري ته خپل خوب بیانوي. هغه ویل: >ما خوب ولید چې د اوربشو یوه ډوډۍ راغله او زموږ په کمپ باندې راوړغړېده. خېمه یې ووهله او هغه راچپه شوه او په ځمکه باندې هواره شوه.<

۱۴ د هغه ملګري په ځواب کې وویل: >ستا خوب یوازې یوه معنی لري او هغه دا چې د اسرائیلي یوآش زوی جدعون د تورې سره راځي. خدای هغه ته په مدیانیانو او زموږ په ټولو لښکرو باندې بری ورکړی دی.<

۱۵ کله چې جدعون دا خوب او د هغه تعبیر واورېده، هغه په سجده پرېوت او د څښتن عبادت یې وکړ. بیا هغه بېرته د اسرائیلو کمپ ته ستون شو او غږ یې وکړ: >پاڅی! څښتن تاسو ته د مدیانیانو په لښکرو باندې بری درکړی دی.< ۱۶ هغه دا درې سوه نفره په دریو ډلو ووېشل او هر یو ته یې یو سرنی او یو خالي منګی چې څراغ په کې ؤ ورکړ. ۱۷ او هغوی ته یې وویل: >کله چې زه کمپ ته ورنژدې شوم، نو ماته ګورئ، هرڅه چې زه کوم تاسو هم همداسې وکړئ. ۱۸< کله چې ما او زما ډلې سرنی ووهل، تاسو هم د کمپ په شاوخوا کې سرنی ووهئ او چیغې ووهئ: مونږ د څښتن او جدعون دپاره جنګېږو.<

١٩) جدعون د خپلو سلو نفرو سره د نیمې شپې څخه مخکې د مدیانیانو د کمپ څنډې ته ورسېد، په هماغه وخت کې پهره بدله شوې وه. دوی سرنې ووهل او هغه منگي چې په لاسونو کې یې وو هغه یې مات کړل (٢٠) او نورو دوو ډلو هم همداسې وکړل. هغوی ټولو په خپلو چپو لاسونو کې خراغونه نیولي وو او په بني لاسونو کې یې سرنې نیولي وو او چیغې یې وهلې: <د څښتن او د جدعون دپاره توره!> (٢١) هر نفر په خپل ځای د کمپ شاوخوا کې ولاړ ؤ او د دښمن ټولو لښکرو چیغې وهلې او وتښتېدل. (٢٢) په داسې حال کې چې د جدعون نفرو سرنې وهل، څښتن د دښمنانو لښکري په خپل منځ کې سره په جنگ اخته کړلې او هغوی په یو بل باندې د تورو په واسطه حمله وکړه. هغوی د بیت شطه څخه د صریرت خواته د آبل محولا پورې چې طبات ته نژدې ؤ وتښتېدل.

٢٣) بیا جدعون د نفتالي او اشیر قبیلو او له ټول منسي څخه نفر راوغوښتل او هغوی راغلل او په مدیانیانو پسې شول. (٢٤) جدعون د افرایم ټولې غرنۍ سیمې ته استازي ولېږل چې هغوی ته ووايي: <راکوز شئ او د مدیانیانو په مقابل کې وجنگېږئ. د اردن سیند او ویالې تر بیت باره پورې ونیسئ ترڅو مدیانیان ورڅخه تېر نه شي.> نو د افرایم ټول نفر راغونډ شول او تر بیت باره پورې یې د اردن سیند او ویالې ونیولې. (٢٥) هغوی د مدیانیانو دوه مشران چې غراب او زیب نومېدل ونیول. غراب یې د غراب په گټ وواژه او زیب یې د شرابو جوړولو په ځای کې چې د زیب په نوم یادېده وواژه. دوی د مدیانیانو تعقیبولو ته دوام ورکړ او د غراب او زیب سرونه یې د اردن د سیند په ختیځ کې جدعون ته راوړل.

د مدیانیانو اخیښت ماتې

٢٦) د افرایم خلکو جدعون ته وویل: <تا ولې زمونږ سره داسې رویه وکړه؟ تا ولې مونږ د مدیانیانو سره د جگړې په وخت کې راونه غوښتلو؟> او هغه یې سخت ملامت کړ.

٢) خو جدعون په خواب کې وويل: <ما چې کوم کار کړی دی هغه ستاسو د کار په پرتله هيڅ هم نه دی. حتی هغه وړوکی کار چې تاسو د افرایم خلکو کړی دی هغه زمونږ د ټولې طایفې د کارونو څخه زیات ارزښت لري.> (٣) تاسو د خدای په مرسته د مدیانیانو دوه مشران یعنی غراب او زیب ووژل. ما څه کړي دي چې ستاسو سره یې مقایسه کړم؟> په دې خبره د هغوی قهر سوړ شو.

٤) وروسته بیا جدعون د خپلو درې سوه نفرو سره د اردن د سیند څخه تېر شو. که څه هم هغوی ډېر ستومانه شوي وو، خو بیا هم د خپلو دښمنانو پسې وو. (٥) کله چې هغوی سوکوت ته ورسېدل، جدعون د ښارگوټي خلکو ته وويل: <مهرباني وکړئ زما نفرو ته د خوړلو دپاره یو څه ورکړئ. هغوی ډېر ستړي دي خو مونږ د مدیانیانو پادشاهان زبح او صلمونع تعقیبوو.>

٦) خو د سوکوت مشرانو وويل: <تاسو تر اوسه پورې زبح او صلمونع نه دي نیولي، نو مونږ ولې ستا لښکرو ته ډوډی ورکړو؟>

٧) جدعون وويل: <ښه ده! کله چې څښتن زبح او صلمونع ماته په لاس راکړل، نو بیا به زه بېرته راشم او ستاسو غوښې به د صحرا په اغزو باندې وشکوم.> (٨) جدعون له هغه ځای څخه فنوعیل ته لاړ او د هغه ځای له خلکو څخه یې خواړه وغوښتل خو د فنوعیل خلکو هم د سوکوت د خلکو په شان هغه ته خواب ورکړ. (٩) جدعون د فنوعیل خلکو ته وويل: <کله چې زه په سلامتۍ سره بېرته راشم، نو ستاسو برج به راوغورزوم!>

١٠) په دې وخت کې زبح او صلمونع تقریباً د پنځلس زره عسکرو سره په قرقور کې وو. د دښتې د قومونو د ټولو لښکرو څخه یوازې هم دومره نفر پاتې شوي وو، ځکه چې یو لک او شل زره عسکر په جگره کې وژل شوي وو. (١١) جدعون د کاروان د تېرېدلو په لاره باندې چې د نوبح او یجبهه په ختیځ کې وه لاړ او یوناخاپه یې د مدیانیانو په لښکرو باندې

حمله وکړه. (۱۲) د مديانيانو دوه پادشاهان زبح او صلومونع وټنټېدل، خو جدعون په هغوی پسې شو، ويې نيول او د هغوی ټول لښکر يې سخت وارخطا کړ.

(۱۳) له جگړې څخه وروسته جدعون کور ته روان شو. هغه د حارس په غاښي باندې روان ؤ (۱۴) او يو ځوان يې چې د سوکوت اوسېدونکی ؤ ونيوه او پوښتنه يې ورڅخه وکړه چې د سوکوت ماموران او سپين ږيري څوک دي. هغه ځوان ورته د سوکوت د اووه اويا نفرو نومونه وليکل. (۱۵) بيا جدعون لاړ او د سوکوت خلکو ته يې وويل: <تاسو ماته پېغور راکاوه او ويل مو چې تا تر اوسه پورې زبح او صلومونع نه دي نيولي، نو مونږ ولې ستاسو سترې شويو لښکرو ته ډوډۍ ورکړو؟ دا دی وگورئ زبح او صلومونع دلته دي.> (۱۶) بيا هغه د دښتې اغزي راواخيستل او د سوکوت مشران يې په اغزيو باندې ووهل او سزا يې ورته ورکړه. (۱۷) همدارنگه هغه د فنوعيل برج وران کړ او د ښارگوټي ټول سړي يې ووژل.

(۱۸) بيا هغه له زبح او صلومونع څخه پوښتنه وکړه: <هغه خلک چې تاسو په تابور کې ووژل، هغه څه ډول خلک وو؟>

هغوی په ځواب کې وويل: <هغوی ستا په شان وو، هر يو لکه د شاهزاده په شان ؤ.>

(۱۹) جدعون وويل: <هغوی زما سکه وروڼه وو. زه د څښتن په نوم قسم خورم، که چېرې تاسو هغوی نه وای وژلي نو ما به هم تاسو نه وای وژلي.> (۲۰) بيا هغه خپل مشر زوی يتر ته وويل: <پورته شه او هغوی ووژنه!> مگر هغه خپله توره راونه ايستله ځکه چې هغه لا هلک ؤ او ووېرېده.

(۲۱) بيا زبح او صلومونع جدعون ته وويل: <راشه ته په خپله مونږ ووژنه. د هلک څخه د سړي کار مه غواړه.> نو جدعون هغوی دواړه ووژل او کوم زېورات چې د هغوی د اوبنانو

په غاړو کې وو هغه يې واخيستل.

د جدعون بت

٢٢ له هغې وروسته اسراييليانو جدعون ته وويل: <ته زمونږ پادشاه شه او ستا څخه وروسته دې ستا اولاده په مونږ باندې پادشاهي وکړي. ځکه چې تا مونږ له مديانيانو څخه ژغورلي يو.>

٢٣ جدعون په ځواب کې وويل: <نه به زه او نه به زما زوی ستاسو پادشاه شي. څښتن به ستاسو پادشاه وي.> ٢٤ خو زه ستاسو څخه يوه غوښتنه کوم. تاسو هر يو ماته له خپل غنيمت څخه يوه يوه غوږوالی راکړئ.> (د دښمن عسکر چې اسماعيليان وو د سرو زرو غوږوالی به يې اچولې.)

٢٥ خلکو په ځواب کې وويل: <مونږ په خوشالی سره خپلې غوږوالی تاته درکوو.> نو هغوی يوه چپنه وغوړوله او هر نفر په کې خپلې غوږوالی چې په غنيمت کې يې نيولې وې واچولې. ٢٦ د سرو زرو د غوږواليو وزن چې جدعون واخيستلې شل کيلوگرامه ؤ، پرته له گانو، غاړکيو او د مديانيانو د پادشاهانو د شاهانه کاليو او هغو ځنځيرونو څخه چې د هغوی د اوبنانو په غاړو کې وو. ٢٧ جدعون له هغو سرو زرو څخه يو بت جوړ کړ او هغه يې په خپل ښارگوتي يعنې عفره کې کېښود. ټولو اسراييليانو خدای پرېښود او د بت د عبادت دپاره هلته لاړل. دا کار د جدعون او د هغه د کورنۍ دپاره يو دام شو.

د جدعون مړينه

٢٨ نو مديانيان د اسراييليانو په مقابل کې کمزوري شول او نور يې نه شو کولی چې سر راپورته کړي. د جدعون په ژوندانه کې څلوېښت کاله په هغه خاوره کې ارامي وه.

٢٩) جدعون بېرته خپل کور ته ستون شو او هلته اوسېده. (٣٠) جدعون اويا زمان درلودل
 ځکه چې ډېرې بڼځې يې درلودلې. (٣١) هغه يوه وينځه هم درلودله چې په شکيم کې
 اوسېدله، هغې هم د هغه دپاره يو زوی وزېراوه او جدعون ورباندې ايملک نوم کېښود.
 ٣٢) جدعون د يوآش زوی په پوخ عمر کې مړ شو او د خپل پلار په هديره کې يې په
 عفره يعنې د ابيعزر د طايفې په ښارگوټي کې ښخ کړ.

٣٣) څنگه چې جدعون مړ شو، د اسراييلو قوم يو ځل بيا د خدای سره بې وفايي وکړه او
 د بل د بتانو عبادت يې پيل کړ. هغوی د بل بریت څخه خپل خدای جوړ کړ (٣٤) او
 خپل څښتن خدای يې چې هغوی يې د خپل شاوخوا ټولو دښمنانو څخه ژغورلي وو، هېر
 کړ. (٣٥) سره له دې چې يروبل (جدعون) د اسراييليانو دپاره ښه ښه کارونه کړي وو، خو
 هغوی د هغه له کورنۍ سره وفاداري ونه ښودله.

ايملک

٩ (١) يوه ورځ د جدعون زوی ايملک خپلو ماماگانو ته چې په شکيم کې وو ورغی،
 هغوی او د خپلې مور ټولې طايفې ته يې وويل: (٢) >د شکيم د ټولو سړيو څخه پوښتنه
 وکړئ چې تاسو ته کومه يوه لاره ښه ده؟ چې اويا تنه يعنې د جدعون ټول زمان په تاسو
 باندې پادشاهي وکړي او که يوازې يو نفر؟ په ياد ساتی، ايملک ستاسو خپل هېوکى او
 خپله وينه ده. < (٣) کله چې د هغه ماماگانو دا ټولې خبرې د شکيم خلکو ته وکړې، نو
 هغوی پرېکړه وکړه چې د ايملک څخه پيروي وکړي، ځکه چې هغه يې خپلوان ؤ. (٤)
 هغوی هغه ته د بل بریت له بتخاني څخه اويا مثقاله سپين زر ورکړل او په هغو باندې يې
 لنډگران اجير ونيول چې د هغه سره يوځای شي. (٥) هغه د خپل پلار کور ته چې په
 عفره کې ؤ لاړ او د يوې تيرې په سر باندې يې خپل اويا ناسکه وروڼه ووژل. خو يوتام
 چې د جدعون کشر زوی ؤ ځان ورڅخه پټ کړ او ژوندی پاتې شو. (٦) بيا د شکيم او

بيت ملو ټول سړي سره راغونډ شول او د خپړۍ مقدسې ونې ته چې په شكيم كې وه ورغلل او د ايملك په سړيې د پادشاهي تاج كېښود.

٧) كله چې يوتام له دې څخه خبر شو، هغه د جرزييم د غره سرته وخوت او هغوى ته يې چيغې كړې: <د شكيم خلكو ماته غوږ ونيسئ نو خداى به تاسو ته غوږ ونيسي.> ٨) يو وخت ونې سره راټولې شولې چې د ځانونو دپاره يو پادشاه وټاكي. هغوى د زيتون ونې ته وويل: ته زمونږ پادشاه شه. ٩) خو د زيتون ونې په ځواب كې وويل: آيا زه په تاسو باندې د پادشاهي كولو په خاطر د خپلو تېلو د توليدولو څخه چې د خدايانو او انسانانو د احترام دپاره استعمالېږي، لاس واخلم؟ ١٠) بيا ونو د اينځر ونې ته وويل: ته زمونږ پادشاه شه. ١١) مگر د اينځر ونې په ځواب كې وويل: آيا زه په تاسو باندې د پادشاهي كولو په خاطر د خپلې بڼې او خوږې مېوې له توليدولو څخه لاس واخلم؟ ١٢) بيا ونو د انگورو تاك ته وويل: راځه زمونږ پادشاه شه. ١٣) خو تاك هم په ځواب كې وويل: آيا زه په تاسو باندې د پادشاهي كولو په خاطر د خپلو شرابو د توليدولو څخه چې خدايان او انسانان خوشالوي، لاس واخلم؟ ١٤) په پاى كې ټولو ونو د اغزيو بوټي ته وويل: راځه ته زمونږ پادشاه شه. ١٥) د اغزيو بوټي په ځواب كې وويل: كه چېرې تاسو په رښتيا غواړئ چې زه ستاسو پادشاه شم، بيا راشئ او زما د سيوري لاندې پناه واخلي. كه نه، نو زما د اغزينو ځانگو څخه به د اور لمبه پورته شي او حتى د لېنان د صبر ونې به هم وسوزوي.

١٦-١٨) زما پلار جدعون ستاسو په خاطر خپل ژوند په خطر كې واچاوه، ستاسو دپاره يې جنگ وكړ او تاسو يې د مديانيانو څخه وژغورلئ. آيا تاسو هغه ته په بدل كې د هغه د كورنۍ سره مهرباني وښودله؟ نه، تاسو داسې ونه كړل. تاسو د هغه د كورنۍ په مقابل كې راپورته شوى او په هغې تېرې باندې مو د هغه اويا زامن ټول ووژل.

آيا دا صحيح كار ؤ چې تاسو ايملك خپل پادشاه كړ؟ هغه فقط زما د پلار د وينځې زوى

دی. خو یوازې په دې خاطر چې هغه ستاسو خپلوان دی، هغه مو د شکیم پادشاه کړ.

۱۹ نو که چېرې هغه کار چې تاسو نن د جدعون او د هغه د کورنۍ سره وکړ، د اخلاص او صداقت له مخې وي، نو بیا تاسو دې د ایملک څخه خوشاله اوسئ او هغه دې ستاسو څخه خوشاله اوسي. ۲۰ که نه، نو له ایملک څخه دې د اور لمبه راووزي او د شکیم او بیت ملو سړي دې وسوزوي. او د شکیم او بیت ملو له سړیو څخه دې د اور لمبه راووزي او ایملک دې وسوزوي. ۲۱ بیا یوتام و تنبتهده او لار چې په بئیر کې واوسېږي، ځکه چې هغه د خپل ورور ایملک څخه وپرېده.

۲۲ ایملک په اسراییلو باندې درې کاله حکومت وکړ. ۲۳ بیا خدای د ایملک او د شکیم د خلکو ترمنځ د بنمنې پیدا کړه او هغوی د ایملک په مقابل کې خیانت وکړ. ۲۴ دا کار د دې دپاره وشو ترڅو ایملک او د شکیم خلک چې د هغه سره یې د جدعون د اویا زمانو په قتلولو کې مرسته کړې وه، د خپلو عملونو سزا وويني. ۲۵ د ایملک په خلاف د شکیم خلکو په غونډیو باندې نفر په کمین کې کېنول او هرڅوک چې به له هغه ځایه تېرېده هغه به یې لوټاوه او ایملک له دې کار څخه خبر شو.

۲۶ په دې وخت کې جعل د عابد زوی د خپلو ورونو سره شکیم ته کډه وکړه او د هغه ځای اوسېدونکو په هغه باندې اعتبار وکړ. ۲۷ د انگورو د حاصلاتو وخت راوړسېده او د شکیم خلک خپلو باغونو ته ورننوتل او انگور یې راټول کړل. د هغو څخه یې شراب جوړ کړل او جشن یې ونيوه. بیا هغوی د خپل خدای عبادتخانې ته لارل، هلته یې خوراک وکړ او شراب یې وڅښل او په ایملک باندې یې ملنډې ووهلې. ۲۸ جعل وویل: <مونږ د شکیم خلک څه ډول خلک یو؟ ولې مونږ د ایملک خدمت کوو؟ هغه څوک دی؟ آیا هغه د جدعون زوی او زبول د هغه مرستیال نه دی؟ مگر مونږ ولې د هغه خدمت وکړو؟ خپل نیکه حمور ته چې ستاسو د طایفې بنسټ یې کېنود، وفادار اوسئ. ۲۹ کاشکې زه ستاسو مشر

واى، نو تاسو به مې د ايملک له شر څخه خلاص کړي واى. ما به هغه ته ويلي واى چې خپل ټول لښکر دې راوغواړه او جنگ ته راووزه!

٣٠) کله چې د ښار والي زبول د جعل دا خبره واورېده، هغه ډېر په قهر شو. ٣١) هغه په پټه ايملک ته استازي ولېږل او استازو ورته وويل: <د عابد زوى جعل د خپلو ورونو سره شکيم ته راغلى دى او هغوى ستا په ضد د ښار اوسېدونکي راپاروي. ٣٢) ته بايد د خپلو نفرو سره د شپې راشې او په پټيو کې پټ شي. ٣٣) سبا سهار د لمر خاته په وخت کې پاڅه او په ښار باندې يوه ناڅاپه حمله وکړه. کله چې جعل د خپلو نفرو سره ستا په مقابل کې جگړې ته راووزي، نو ته د هغوى سره په خپل ټول قوت مقابله وکړه.>

٣٤) نو د شپې له خوا ايملک او د هغه لښکرې روانې شوې، هغوى په څلورو ډلو کې سره تقسيم شول او د شکيم څخه د باندې پټ شول. ٣٥) کله چې ايملک او د هغه نفرو وليدل چې جعل راوتلى او د ښار د دروازې په خولې کې ولاړ دى، نو هغوى د خپلو پټو ځايونو څخه راووتل. ٣٦) جعل هغوى وليدل او زبول ته يې وويل: <گوره، د غرونو له څوکو څخه خلک رابنکته کيږي.>

زبول په ځواب کې وويل: <هغه سړي نه دي، هغه يوازې د غرونو سيوري دي.>

٣٧) جعل بيا وويل: <گوره! خلک د غره څخه رابنکته کيږي او بله ډله يې د څپرې د ونې په لاره چپرته چې خلک فال گوري راروانه ده!>

٣٨) بيا زبول هغه ته وويل: <اوس ستا لافې چپرته دي؟ تا به پوښتنه کوله چې ولې بايد د ايملک خدمت وکړو. دا هغه نفر دي چې تا ورباندې ملنډې وهلې. اوس لاړ شه او جگړه ورسره وکړه.> ٣٩) جعل د شکيم نفر راوويستل او له ايملک سره يې جگړه وکړه. ٤٠) جعل وتښتېد او ايملک ورپسې شو. د ښار د دروازې تر خولې پورې ډېر نفر تپيان پراته

۴۱) او ایملک په ارومه کې سکونت اختیار کړ. زبول، جعل او د هغه ورونه له شکیم څخه وویستل، نو هغوی ونه شو کولی چې نور هلته واوسېږي.

۴۲) بله ورځ ایملک خبر شو چې د شکیم خلک غواړي چې پتیو ته ووزي. ۴۳) نو هغه خپل نفر په دريو ډلو ووېشل او هغوی په پتیو کې پټ شول او انتظار یې کاوه. کله چې هغه ولیدل چې خلک له ښار څخه راوړي، نو هغوی د پټېدلو د ځای څخه راووتل او د شکیم په خلکو باندې یې حمله وکړه. ۴۴) ایملک د خپلو نفرو سره په بیړه مخکې لاړ چې د ښار دروازه ونیسي، په دې وخت کې نورو دوو ډلو په هغو خلکو باندې چې په پتیو کې وو حمله وکړه او ټول یې ووژل. ۴۵) جنگ ټوله ورځ دوام وموند. هغوی ښار ونیوه او د هغه ځای خلک یې ووژل. ښار یې وران کړ او په ځمکه باندې یې مالګه وشیندله.

۴۶) د دې خبرې په اورېدلو سره کوم ښاریان چې د شکیم په برج کې وو د بعل بریت د بتخاني کلا ته ننوتل. ۴۷) کله چې ایملک خبر شو چې هغوی هلته راټول شوي دي، ۴۸) نو د خپلو ټولو نفرو سره د صلحون غره ته وخوت. هغه تیر واخیست او یو څو څانګې یې پرې کړې او په خپلو اوږو یې کېښودلې. هغه په خپلو نفرو باندې حکم وکړ: >ژر شی! کوم کار چې زه یې کوم تاسو یې هم وکړئ!< ۴۹) نو هر سړي له ونې څخه یوه یوه څانګه پرې کړه، بیا هغوی ایملک پسې روان شول او هغه لرګي یې د کلا په دېوالونو باندې کېښودل او هغه کلا یې وسوزوله. نو د شکیم د کلا ټول خلک چې تقریباً زر تنه نارینه او ښځې وې، مړه شول.

۵۰) بیا ایملک د تاباز په ښار باندې حمله وکړه. ښار یې محاصره کړ او هغه یې ونیوه. ۵۱) دننه په ښار کې یو قوي برج ؤ چې د ښار ټول سړي او ښځې د مشرانو سره هغه ته وروتنېدل. د خپلو ځانونو پسې یې دروازې وتړلې او بام ته وختل. ۵۲) کله چې ایملک راغی چې په برج باندې حمله وکړي، نو دروازو ته ورغی چې برج ته اور واچوي. ۵۳)

مگر یوې ښځې د بام له سر څخه د هغه په سر باندې د مېچنې پل راوغورزاوه او د هغه کوپړۍ یې ماته کړه. (۵۴) ایملک په چالاکی سره خپل عسکر ته چې وسلې یې ورسره انتقالولې غږ وکړ: <خپله توره راوباسه او ما ووژنه. زه نه غواړم چې خلک ووايي چې ایملک د یوې ښځې له لاسه ووژل شو. > نو هغه ځوان د هغه په گېډه کې توره ورومنډله او هغه مړ شو. (۵۵) کله چې اسرایلیانو ولیدل چې ایملک مړ دی، نو ټول خپلو کورونو ته لاړل.

(۵۶) په دې ډول خدای د ایملک څخه د هغه جرم بدله واخیسته کوم چې هغه د خپل پلار په مقابل کې کړی ؤ او خپل اویا وروڼه یې وژلي وو. (۵۷) همدارنگه خدای د شکیم د خلکو څخه د هغوی د ټولو بدو کارونو بدله واخیسته او د جدعون د زوی یوتام لعنت په هغوی باندې راغی.

تولع

۱۰ (۱) د ایملک له مړینې څخه وروسته د فواه زوی او د دودو لمسی تولع د اسراییلو د ژغورلو دپاره راغی. هغه د یساکار له قبیلې څخه ؤ او د افرایم په غرنۍ سیمه کې د شامیر په ښارگوټي کې اوسېده. (۲) هغه درویش کاله د اسراییلو مشر ؤ. بیا هغه مړ شو او په شامیر کې ښخ کړای شو.

یائیر

(۳) له تولع څخه وروسته جلعادي یائیر راغی. هغه دوه ویش کاله د اسراییلو مشر ؤ. (۴) هغه دېرش زامن درلودل چې هر یو خپل خر درلود. هغوی په جلعاد کې دېرش ښارگوټي درلودل چې تر نن ورځې پورې د یائیر د ښارگوټو په نوم یادېږي. (۵) کله چې

يائير مړ شو هغه په قامون کې ښخ کړای شو.

يفتاح

⑥ اسراييليانو يو ځل بيا د څښتن په مقابل کې گناه وکړه او د بعل او عشتاروت بتانو او د سوريې، صيدون، موآب، عمون او فلسطين خدايانو ته يې په عبادت لاس پورې کړ. هغوی څښتن پرېښود او د هغه عبادت کول يې بس کړل. ⑦ نو څښتن په هغوی باندې په قهر شو او هغوی يې فلسطينيانو او عمونيانو ته په لاس ورکړل، ⑧ اتلس کاله هغوی ظلم وکړ او ټول اسراييليان يې چې په جلعاد کې د اردن د سيند ختيځ خواته د اموريانو په هېواد کې اوسېدل وځورول. ⑨ عمونيان د يهودا، بنيامين او افرايم د قبيلو سره د جگړې دپاره حتی د اردن له سيند څخه تېر شول. اسراييليان په ډېر لوی مصيبت اخته شول. ⑩ بيا اسراييليانو څښتن ته فریاد وکړ او ويې ويل: <مونږ ستا په مقابل کې گناه کړې ده ځکه چې ته زمونږ خدای يې او مونږ ته پرېښودلې او د بعل د بتانو عبادت مو شروع کړ.>

⑪ څښتن هغوی ته دا ځواب ورکړ: <هغه وخت چې مصريانو، اموريانو، عمونيانو، فلسطينيانو، ⑫ صيدونيانو، عماليقيانو او معونيانو په تاسو باندې ظلم کاوه او تاسو ماته فریاد وکړ، آیا له هغوی څخه مې ونه ژغورلئ؟ ⑬ خو تاسو زه پرېښودم او د نورو خدايانو عبادت مو وکړ، نو زه به نور تاسو ونه ژغورم. ⑭ لار شئ هغو خدايانو ته فریاد وکړئ چې تاسو خپلو ځانونو دپاره غوره کړي دي. کله چې د تکليف سره مخامخ کېږئ نو پرېږدئ چې هغوی مو وژغوري.>

⑮ خو د اسراييلو خلکو څښتن ته وويل: <مونږ گناه کړې ده. څه چې ستا خوښه وي زمونږ سره يې وکړه، خو اوس مونږ له عمونيانو څخه وژغوره.> ⑯ نو هغوی له پرديو خدايانو څخه لاس واخيست او د څښتن عبادت يې شروع کړ. نو څښتن نور د هغوی

تکلیفونه نه شول لیدلی.

۱۷) بیا د عمونیانو لښکرې د جنگ دپاره تیارې شوې او په جلعاد کې یې خېمې ودرولې. اسرایلیان سره راغونډ شول او د جلعاد په مصفحه کې یې خېمې ودرولې. ۱۸) د جلعاد مشرانو یو او بل ته وویل: <هرچا چې اول په عمونیانو باندې حمله وکړه، هغه به د جلعاد د ټولو خلکو مشر شي.>

۱۱) ۱) یفتاح یو زړور عسکر ؤ چې د جلعاد څخه ؤ. د هغه د پلار نوم جلعاد ؤ او مور یې فاحشه وه. ۲) جلعاد د خپلې نکاح کړې ښځې څخه نور زامن هم درلودل. کله چې هغوی لوی شول نو یفتاح یې له کوره وویست او ورته ویې ویل: <ته به زمونږ په کورنۍ کې میراث ترلاسه نه کړې، ځکه چې ته د بلې ښځې زوی یې.> ۳) نو یفتاح له خپلو ورونو څخه وتښتېد او د طوب په خاوره کې اوسېده او هلته د هغه په شاوخوا خوشې خلک راټول شول او د هغه پسې شول.

۴) ۴) څه موده وروسته عمونیانو د اسراییلو سره جنگ شروع کړ. ۵) نو د جلعاد مشران لاپل چې یفتاح د طوب د خاورې څخه راولي. ۶) هغوی هغه ته وویل: <راشه او زمونږ قوماندان شه، ترڅو مونږ وکولی شو د عمونیانو سره جگړه وکړو.>

۷) ۷) خو یفتاح په ځواب کې وویل: <تاسو زما څخه دومره کرکه کوله چې زه مو د خپل پلار د کور پرېښودلو ته مجبور کړم. اوس چې په تاسو باندې تکلیف راغلی دی، نو ماته راغلی.>

۸) ۸) مشرانو وویل: <خو مونږ اوس ستا څخه غواړو چې بېرته راشې. که چېرې د عمونیانو سره په جنگ کې زمونږ مشري وکړې، نو مونږ به تا د جلعاد د ټولو خلکو مشر

کړو.

٩) يفتاح په ځواب کې وويل: <که چېرې تاسو ما د عمونيانو سره د جگړې دپاره بوځئ او څښتن هغوی ماته په لاس راکړي، آیا زه به په رښتیا ستاسو مشر شم؟>

١٠) د جلعاد مشرانو يفتاح ته په ځواب کې وويل: <څښتن به زمونږ ترمنځ شاهد وي. مونږ وعده کوو څه چې ته وايې هماغسې به کوو.> ١١) نو يفتاح د جلعاد د مشرانو سره لاړ او خلکو هغه خپل مشر او قوماندان وټاکه. کومې خبرې چې يفتاح مشرانو ته کړې وې، هغه يې په مصفې کې د څښتن په حضور کې تکرار کړلې.

١٢) بيا يفتاح د عمون پادشاه ته استازي وروولې چې هغه ته ووايي: <ته زمونږ سره څه دښمني لري؟ تا ولې زمونږ په هېواد باندې حمله کړې ده؟>

١٣) د عمون پادشاه د يفتاح استازو ته په ځواب کې وويل: <کله چې اسراييليان له مصر څخه ووتل، هغوی زما ځمکه د ارنون له سيند څخه نيولې د يبوق او د اردن د سيندونو پورې ونيوله. اوس په سوله ايز ډول هغه ماته بېرته راگره.>

١٤) يفتاح بېرته د عمون پادشاه ته استازي وروولې چې هغه ته ووايي: <دا خبره رښتیا نه ده چې اسراييلو د موآبيانو او عمونيانو ځمکه نيولې وه.> ١٥) بلکه کله چې اسراييليان له مصر څخه ووتل، هغوی د دښتې په لاره باندې سرې بحيرې ته او بيا قادش ته لاړل. ١٦) بيا هغوی د ادوم پادشاه ته استازي ولېږل چې له هغه څخه د خاورې څخه د تېرېدلو دپاره اجازه واخلي، خو د ادوم پادشاه هغوی ته اجازه ورنه کړه. هغوی د موآب له پادشاه څخه هم دا غوښتنه وکړه، خو هغه هم اجازه ورنه کړه چې د هغوی د خاورې په لاره لاړ شي. نو اسراييليان په قادش کې پاتې شول. ١٧) بيا هغوی د دښتې په لاره لاړل او د ادوم او د موآب په هېوادونو باندې راتاو شول او د موآب ختيځ خواته

راغلل. د ارنون د سیند په بله غاړه باندې یې خېمې ودرولې، مگر د ارنون د سیند څخه تېر نه شول ځکه چې هغه د موآب سرحد ؤ. (۱۹) بیا اسرائیلیانو سیحون د اموریانو پادشاه ته چې پایتخت یې په حشبون کې ؤ، استازي ولېږل او له هغه څخه یې اجازه وغوښتله چې د هغوی د خاورې په لاره باندې خپل هېواد ته لاړ شي. (۲۰) مگر سیحون په اسرائیلیانو باندې اعتبار ونه کړ چې د هغه د سیمې له لارې تېر شي. هغه خپل ټول نفر راغونډ کړل او په یاهص کې یې خېمې ودرولې او په اسرائیلیانو باندې یې حمله وکړه. (۲۱) خو د اسرائیلو څښتن خدای اسرائیلیان په سیحون او د هغه په لښکر باندې بریالي کړل. نو اسرائیلیانو د هغو اموریانو ټوله سیمه چې هغوی په کې اوسېدل ونيوله. (۲۲) هغوی د اموریانو ټوله سیمه د ارنون له سیند څخه د یبوق تر سیند پورې او د دښتې څخه د اردن تر سیند پورې ونيوله. (۲۳) نو دا د اسرائیلو څښتن خدای ؤ چې د خپل قوم یعنې اسرائیلو په خاطر یې اموریان وشرل. آیا تاسو د دې هڅه کوئ چې هغه بېرته واخلي؟ (۲۴) هرڅه چې تاسو ته خپل خدای کموش درکړي دي هغه تاسو خپلو ځانونو ته وساتئ، خو هرڅه چې زمونږ څښتن خدای مونږ ته راکړي دي هغه به مونږ خپلو ځانونو ته وساتو. (۲۵) آیا ته د صفور د زوی بالاق څخه چې د موآب پادشاه ؤ بهتر یې؟ آیا هغه کله د اسرائیلو سره کومه دعوه کړې ده یا یې د هغوی سره جگړه کړې ده؟ (۲۶) درې سوه کاله کیږي چې اسرائیلیان په حشبون، عروعر او د هغو شاوخوا کلیو او هغو ټولو ښارگوټو کې چې د ارنون د سیند په غاړه پراته دي اوسېږي. تاسو په هغه وخت کې ولې هغه بېرته ونه نیول؟ (۲۷) ما ستا سره څه بدې نه ده کړې، بلکه ته زما سره بدې کوې او راغلی یې چې جگړه راسره وکړې. څښتن چې قاضي دی، پرېږده چې هغه نن د اسرائیلیانو او عمونیانو ترمنځ پرېکړه وکړي چې زمونږ څخه کوم یو په حقه دی، اسرائیل یا عمون. (۲۸) خو د عمون پادشاه د یفتاح پیغام ته هیڅ توجه ونه کړه.

(۲۹) بیا په یفتاح باندې د څښتن روح نازل شو. څنگه چې هغه د جلعاد او منسي څخه تېر شو، یو لښکر یې تیار کړ او د جلعاد مصفې ته راستون شو او له هغه ځای څخه عمون ته

لاړ. (۳۰) يفتاح د خښتن سره قسم وخور او ويې ويل: <که چېرې عمونيان ماته په لاس راکړې، (۳۱) نو کله چې زه په برياليتوب سره راستون شم نو اولنی نفر چې زما د کور څخه به زما ليدلو ته راووزي، هغه به د خښتن وي او زه به هغه د سوزېدونکې نذارنې په توگه قرباني کړم.> (۳۲) نو يفتاح له سيند څخه تېر شو او د عمونيانو سره يې جگړه وکړه او خښتن هغه ته بری ورکړ. (۳۳) هغه د عروعر څخه د منيت د شاوخوا سيمې پورې او د آييل کراميم پورې شل ښارگوټي له منځه يوړل. په هغه ځای کې زياته وژنه وشوه او عمونيانو د اسراييلو له خوا ماتې وخورله.

د يفتاح لور

(۳۴) کله چې يفتاح خپل کور ته چې په مصفې کې ؤ راستون شو، هغه نفر چې د هغه مخې ته ورغی د هغه لور وه، هغې نڅا کوله او چمبه يې وهله. دا د هغه يوازینی اولاد ؤ. له هغې پرته هغه نه زوی درلود او نه لور. (۳۵) کله چې هغه خپله لور وليدله نو له غمه يې خپل کالي وشلول او چيغې يې کړې: <ای زما لورې! تا زما زړه مات کړ! ولې دې زه ودردولم؟ ما خښتن ته نذر منلی دی او زه نه شم کولی چې د هغه څخه وگرځم.>

(۳۶) هغې ورته وويل: <که چېرې تا د خښتن سره وعده کړې وي، نو څنگه چې دې ويلي دي هماغسې کار راسره وکړه، ځکه چې خښتن ستا له دښمنانو يعنې عمونيانو څخه ستا بدله واخيسته.> (۳۷) مگر هغې د خپل پلار څخه دا غوښتنه وکړه: <زما دپاره يو کار وکړه. ما د دوو مياشتو دپاره پرېږده چې د خپلو ملگرو سره په غرونو کې وگرځم او هلته ویر وکړم ځکه چې زه به په پېغلتوب کې مړه شم.>

(۳۸) هغه وويل: <لاړه شه> او هغه يې پرېښودله چې د دوو مياشتو دپاره لاړه شي. هغه د نجونو سره غرونو ته لاړه او ويې ژړل ځکه چې هغه به ناواده شوې او بې اولاده مړه شي. (۳۹) وروسته له دوو مياشتو هغه بېرته خپل پلار ته راغله او د هغې پلار چې خښتن ته

کوم نذر منلی و هغه يې پوره کړ او هغه پېغله وه چې مړه شوه.

له دې وروسته دا په اسراييلو کې يو رواج شو (٤٠) چې هر کال به د اسراييلو پېغلي د خلورو ورځو دپاره وتلې او د جلعادي يفتاح د لور دپاره به يې وير کاوه.

د افرايم د قبيلې او د يفتاح ترمنځ جگړه

١٢ (١) د افرايم نفر د جگړې دپاره تيار شول. هغوی د اردن له سيند څخه صافون ته پورې وتل او يفتاح ته يې وويل: <کله چې ته د عمونيانو سره د جگړې دپاره تللې، مونږ دې ولې د مرستې دپاره راونه غوښتلو؟ اوس به مونږ ستا کور ستا سره يوځای وسوزوو!>

(٢) مگر يفتاح هغوی ته وويل: <ما او زما قوم د عمونيانو سره سخته شخړه درلوده. ما ستاسو څخه مرسته وغوښتله، خو تاسو زمونږ سره مرسته ونه کړه. (٣) کله چې ما وليدل چې تاسو مرسته نه کوئ، نو ما خپل ژوند په خطر کې واچاوه او د هغوی سره د جگړې دپاره له سرحد څخه واوښتلم او څښتن ماته په هغوی باندې بری راکړ. اوس راغلي يئ چې زما سره جگړه وکړئ؟> (٤) خو د افرايم خلکو وويل: <تاسو د جلعاد خلک فقط د افرايم مهاجرين يئ. او اوس هم په هغې خاوره کې اوسېږئ چې هغه د افرايم او منسي خاوره ده.>

نو يفتاح د جلعاد لښکرې سره راټولې کړلې. بيا هغوی حمله وکړه او د افرايم لښکرو ته يې ماتې ورکړه. (٥) جلعاديانو د اردن د سيند څخه د تېرېدلو ټولې لارې ونيولې چې د افرايميانو د تېښتې مخه ونيسي. نو کله به چې د افرايميانو څخه کوم يو غوښتل چې د اردن له سيند څخه تېر شي، نو د جلعاد خلکو به ورڅخه پوښتنه کوله چې <آيا ته افرايمي يې؟> که چېرې هغه به وويل چې <نه!>، (٦) نو هغوی به ويل چې <صحيح ده، ته

شبولت ووايه. <سبولت> ويل ځكه چې هغه به يې صحيح نه شو تلفظ كولى، نو هغه نفر به يې نيوه او هلته به يې واژه. په هغه وخت كې دوه څلوېښت زره افرايميان د اردن د سيند په غاړه ووژل شول.

٧) يفتاح شپږ كاله د اسراييلو مشري وكړه. بيا هغه مړ شو او په جلعاد كې په خپل بنارگوتي كې بنځ كړاى شو.

ابسان، ايلون او عبدون

٨) له يفتاح څخه وروسته ابسان چې د بيت لحم څخه ؤ د اسراييلو مشري وكړه. ٩) هغه دېرش زامن او دېرش لورگانې درلودلې. هغه خپلې لورگانې نورو طايفو ته په نکاح ورکړې او د نورو طايفو څخه يې دېرش انجونې راوستلې چې خپلو زامنو ته يې په نکاح كړي. ابسان اووه كاله د اسراييلو مشري وكړه. ١٠) بيا هغه مړ شو او په بيت لحم كې بنځ كړاى شو.

١١) له ابسان څخه وروسته ايلون چې د زبولون د قبيلې څخه ؤ لس كاله د اسراييلو مشري وكړه. ١٢) بيا هغه مړ شو او د زبولون د سيمې په ايلون نومي ځاى كې بنځ كړاى شو.

١٣) له ايلون څخه وروسته د هليل زوى عبدون چې د فرعتون څخه ؤ د اسراييلو مشر شو. ١٤) هغه څلوېښت زامن او دېرش لمسيان درلودل چې هر يو به په خپل خر سپرېده. عبدون اته كاله د اسراييلو مشري وكړه. ١٥) بيا هغه مړ شو او د افرايم په سيمه فرعتون كې چې د عماليقيانو په غرنۍ سيمه كې پروت ؤ بنځ كړاى شو.

۱۳ (۱) اسراييليانو يو ځل بيا د خښتن په مقابل کې گناه وکړه. نو خښتن فلسطينيان پرېښودل چې څلوېښت کاله په هغوی باندې حکومت وکړي.

(۲) په هغه وخت کې د زرع په ښارگوټي کې يو سړی اوسېده چې نوم يې مانوح ؤ او د دان له قبيلې څخه ؤ. د هغه ښځه شنډه وه او اولاد يې نه درلود. (۳) يوه ورځ د خښتن فرښته هغې ښځې ته ښکاره شوه او ورته ويې ويل: <ته شنډه او بې اولاده يې. خو ژر به اميدواره شې او زوی به وزېږوي. (۴) پام کوه چې هيڅ شراب يا بېر ونه څښې او حرام شيان ونه خوري. (۵) کله چې ستا زوی وشو نو هيڅکله بايد د هغه وينښتان ونه خرايې، ځکه چې هغه به د زېږېدو له ورځې څخه د نذر په توگه خدای ته وقف شي. هغه به اسراييل د فلسطينيانو څخه وژغوري.>

(۶) بيا هغه ښځه خپل مېړه ته ورغله او ورته ويې ويل: <ماته يو نبي راغی. هغه د خدای د فرښتې په شان ښکارېده او ډېر هييتناک ؤ. ما له هغه څخه دا پوښتنه ونه کړه چې ته له کوم ځای څخه راغلی يې او هغه هم ماته خپل نوم ونه ښوده. (۷) خو هغه راته وويل: ته به اميدواره شې او يو زوی به وزېږوي. شراب يا بېر به نه څښې او حرام شيان به نه خوري، ځکه چې دا هلک به له زېږېدو څخه نيولې د مړينې تر ورځې پورې د نذر په توگه خښتن ته وقف وي.>

(۸) بيا مانوح خښتن ته دعا وکړه او ويې ويل: <ای خښتنه، زه تاته سوال کوم، هغه نبي چې تا رالېږلی ؤ هغه پرېږده چې يو ځل بيا راشي او مونږ ته وښايي چې کله هغه هلک پيدا شي د هغه پالنه څنگه وکړو.>

(۹) خدای د مانوح غوښتنه قبوله کړه او په داسې حال کې چې هغه ښځه په پټي کې ناسته

وه، فرښته بېرته هغې ته راغله. په هغه وخت کې د هغې مېړه مانوح له هغې سره نه و. (۱۰)
نو هغه په منډه خپل مېړه ته ورغله او وېي ويل: <هغه سپری چې هغه ورځ ماته ښکاره
شوی و هغه بیا راغلی دی.>

(۱۱) مانوح د خپلې ښځې سره روان شو او هغه سپری ته ورغی او پوښتنه یې ورڅخه
وکړه: <آیا ته هغه سپری یې چې زما د ښځې سره یې خبرې کړې وې؟>

هغه په ځواب کې وویل: <هو.>

(۱۲) بیا مانوح وویل: <کله چې ستا خبرې رښتیا شي، هغه هلک باید څه وکړي؟ هغه باید
څه قسم ژوند وکړي؟>

(۱۳) د څښتن فرښتې په ځواب کې وویل: <ستا ښځه باید زما په ټولو خبرو باندې عمل
وکړي. (۱۴) هر شی چې د انګورو څخه جوړېږي هغه باید ونه خوري. هغه دې نه شراب
څښي، نه بیر او نه دې حرام شيان خوري. هر څه چې مې ورته ويلي دي په هغو باندې دې
عمل وکړي.>

(۱۵) - (۱۶) مانوح په دې نه پوهېده چې هغه د څښتن فرښته وه. نو هغې ته یې وویل:
<مهرباني وکړه تر هغه وخته پورې دلته پاتې شه ترڅو مونږ تاته یو سپرلی تیار کړو.>

مګر فرښتې په ځواب کې وویل: <که زه پاتې هم شم، ستا ډوډۍ به ونه خورم. خو که
چېرې ته غواړې هغه تیاره کړې نو هغه د یوې نذرانې په توګه څښتن ته وسوزوه.>

(۱۷) مانوح وویل: <ستا نوم څه دی؟ کله چې ستا خبرې رښتیا شي نو بیا به مونږ ستا
عزت کوو.>

۱۸ فرښتې پوښتنه وکړه: <ته ولې غواړې چې زما نوم وپېژنې؟ ځکه چې زما د نوم په معنی باندې پوهېدل د انسان د قدرت څخه وتلی کار دی.>

۱۹ نو مانوح یو سپرلی او یو څه غلې دانې واخیستل او په یو گټ باندې یې څښتن ته وړاندې کړل. څښتن د مانوح او د هغه د ښځې د سترگو په وړاندې داسې عجیبه کار وکړ: ۲۰-۲۱ څنگه چې د اور لمبه د قربانۍ د ځای څخه د اسمان په لوري پورته شوه، نو مانوح او د هغه ښځې ولیدل چې د څښتن فرښته هم په هغې لمبې کې اسمان ته پورته شوه. نو بیا مانوح پوه شو چې هغه سپرې د څښتن فرښته وه او مانوح او د هغه ښځه په ځمکه باندې پرمخې پرېوتل. هغوی بیا هیڅکله هغه فرښته ونه لیدله.

۲۲ مانوح خپلې ښځې ته وویل: <مونږ به په رښتیا سره مړه شو، ځکه چې خدای مو لیدلی دی!>

۲۳ مگر د هغه ښځې په ځواب کې وویل: <که چېرې څښتن زموږ د وژلو نیت درلودلی، نو هغه به زموږ نذرانې قبولې کړې نه وای او نه به یې مونږ ته دا ټول شیان ښودلي وای او نه به یې مونږ ته په دې وخت کې دا خبرې کړې وای.>

۲۴ هغې ښځې یو هلک وزېږاوه او په هغه باندې یې شمشون نوم کېښود. هغه لوی شو او څښتن هغه ته برکت ورکړ. ۲۵ او هغه وخت چې شمشون د زرعه او اشتاول ترمنځ د دان په کمپ کې ؤ، د څښتن روح د هغه په قوي کولو شروع وکړه.

د شمشون واده

۱۴ یوه ورځ شمشون تمنې ته لاړ او هلته یې یوه فلسطیني نجلی ولیدله. ۱ کله چې هغه بېرته کور ته راستون شو نو خپل مور او پلار ته یې وویل: <ما په تمه کې یوه

فلسطينی نجلۍ وليدلہ. هغه ماته وکړۍ، زه غواړم چې د هغې سره واده وکړم.>

۳ مگر مور او پلار يې ورڅخه پوښتنه وکړه: <آيا ستا د قوم او خپلوانو په منځ کې

نجلۍ نشته چې ته غواړې په هغو کافرو فلسطينيانو کې ښځه وکړې؟>

مگر شمشون خپل پلار ته وويل: <همدا نجلۍ راته وکړۍ. هغه زما خوبنه ده.>

۴ د هغه مور او پلار نه پوهېدل چې دا کار د څښتن له طرفه ؤ، ځکه چې څښتن يوه موقع کتله چې د فلسطينيانو په مقابل کې کوم عمل وکړي. په هغه وخت کې فلسطينيانو په اسراييلو باندې حکومت کاوه.

۵ نو شمشون د خپل مور او پلار سره تمې ته روان شو. د تمې د انګورو باغونو ته نژدې يو ځوان زمري په شمشون باندې حمله وکړه. ۶ يوناڅاپه د څښتن روح هغه قوي کړ او هغه په تشو لاسونو زمري دوه ټوټې کړ لکه يو سپرلی چې دوه ټوټې شي. مگر هغه خپل مور او پلار ته په دې هکله څه ونه ويل.

۷ بيا هغه لاړ او د هغې نجلۍ سره يې خبرې وکړې او هغه يې خوبنه شوه. ۸ څه موده وروسته کله چې شمشون د هغې سره د واده کولو دپاره بېرته روان شو، هغه د لارې څخه راوگرځېد چې د هغه زمري جسد وويني کوم يې چې وژلی ؤ. هغه زمري ته وکتل او حيران شو چې د هغه په بدن کې ډېرې د شاتو مچې او شات وو. ۹ هغه په خپلو لاسونو يو څه شات راوتورل او په لاره کې يې وخوړل. بيا هغه خپل مور او پلار ته ورغی او هغوی ته يې هم لږ ورکړل او هغوی وخوړل. مگر شمشون هغوی ته ونه ويل چې دا شات يې د مړه زمري له بدن څخه راخيستي وو.

۱۰ د هغه پلار د واده دپاره تياری نيوه چې شمشون هلته په تمه کې يوه مېلمستيا چې په

هغې زمانه کې د ځوانانو ترمنځ رواج ؤ جوړه کړه. (۱۱) کله چې فلسطينيانو وليدل چې شمشون څه قسم سپری دی، نو هغوی خپلو دېرشو ځوانانو ته وويل چې د هغه سره په مېلمستيا کې پاتې شي. (۱۲) شمشون هغوی ته وويل: <اجازه راکړئ چې تاسو ته يوه معما ووايم. که چېرې تاسو ماته د مېلمستيا په اووه ورځو کې د هغې ځواب راکړ، زه به تاسو ته د کتان دېرش جوړه ساده کالي او دېرش جوړه بڼکلي کالي درکړم. (۱۳) خو که چېرې تاسو ځواب رانکړ، تاسو بايد ماته دېرش جوړه د کتان ساده کالي او دېرش جوړه بڼکلي کالي راکړئ.>

هغوی ورته وويل: <ته خپله معما مونږ ته ووايه چې مونږ يې واورو.>

(۱۴) هغه وويل:

له خوړونکي څخه د خوړلو شی راووت

له زورور څخه يو خوږ شی راووت

له دريو ورځو وروسته بياهم هغوی ونه شو کولی چې د معما ځواب پيدا کړي.

(۱۵) په څلورمه ورځ هغوی د شمشون بڼځې ته وويل: <ته خپل مېړه وغولوه چې مونږ ته د دې معما معنی ووايي او که نه، نو مونږ به تا او ستا د پلار کورنی وسوزوو. آیا تاسو مونږ دلته د دې دپاره راغونښتي يو چې لوټ مو کړئ؟>

(۱۶) بيا د شمشون بڼځه خپل مېړه ته په ژړا ورغله او ويلي وويل: <زه درباندي گرانه نه يم! ته زما څخه کرکه کوې. تا زما وطندارانو ته يوه معما ويلي ده، مگر د هغې معنی دې ماته نه ده ويلي!>

شمشون وويل: <ما حتى خپل مور او پلار ته هم نه دي ويلي، نو تاته يې ولې ووايم؟>
 (۱۷) هغې د مېلمستيا په ټولو اوو ورځو کې وژړل. خو په اوومه ورځ هغه ورته د معما
 معنی وويله، ځکه چې هغه يې ډېر تنگ کړ. بيا هغې د معما ځواب هغو ځوانانو ته ووايه.
 (۱۸) په اوومه ورځ د لمر پرېواته څخه مخکې د ښارگوټي خلک هغه ته راغلل او وېي
 ويل:

د شاتو څخه به څه شی ډېر خوږ وي؟

د زمري څخه به څه شی ډېر قوي وي؟

شمشون ځواب ورکړ:

زما په غوا باندې که تاسو قلبه کړې نه وای

نو دا معما به مو حل کړې نه وای

(۱۹) یوناخاپه د څښتن روح هغه قوي کړ او هغه د اشقلون ښار ته لاړ او د هغه ځای
 دېرش نفره يې ووژل. هغوی يې لوڅ کړل او د هغوی جامې يې هغو خلکو ته ورکړې چې
 معما يې حل کړې وه. بيا هغه ډېر په قهر سره بېرته د خپل پلار کور ته لاړ. (۲۰) او د
 شمشون ښځه د هغه ملګري ته چې په واده کې يې د هغه خدمت کاوه واده شوه.

د فلسطينيانو څخه د شمشون بدل اخیستنه

۱۵ (۱) څه موده وروسته د غنمو د لو په وخت کې شمشون د خپلې ښځې د ليدلو
 دپاره ورغی او هغې ته يې د سوغات په توګه يو سپرلی يووړ. شمشون د هغې پلار ته
 وويل: <زه غواړم چې د خپلې ښځې کوټې ته لاړ شم.>

مگر هغه ورته اجازه ورنه کړه چې دننه لاړ شي. (۲) هغه شمشون ته وويل: <ما په رښتيا فکر کاوه چې ته له هغې څخه کرکه کوي، نو هغه ما ستا ملگري ته ورکړه. خو د هغې کشره خور له هغې څخه ډېره بڼايسته ده، د دې په ځای ته کولی شي د هغې سره واده وکړي.>

(۳) شمشون وويل: <دا ځل چې په فلسطينيانو باندې هرڅه وکړم زه به بې گناه يم!>

(۴) نو هغه لاړ او درې سوه گيدران يې ونيول او يوه يوه جوړه يې لکې په لکې سره وتړل. بيا هغه د لکيو په هرې جوړې پورې يو يو خراغ وتاړه. (۵) بيا يې خراغونو ته اور واچاوه او گيدران يې د فلسطينيانو په ولاړو فصلونو کې خوشې کړل. هغه د گېډيو انبارونه او ولاړ فصلونه د انگورو او زيتونو د باغونو سره وسوزول. (۶) کله چې فلسطينيانو پوښتنه وکړه چې <دا کار چا کړی دی؟>، کوم چا هغوی خبر کړل چې <دا کار شمشون کړی دی ځکه چې د هغه خسر چې د تمنې څخه دی، د شمشون بڼځه د هغه ملگري ته واده کړې وه.> نو فلسطينيان لاړل او هغه بڼځه او د هغې پلار يې ژوندي وسوزول.

(۷) شمشون هغوی ته وويل: <څرنگه چې تاسو داسې کار کړی دی، نو زه قسم خورم ترڅو چې ستاسو څخه مې د هغوی بدل نه وي اخيستی تر هغې پورې به ارام نه کښېنم.> (۸) شمشون په هغوی باندې ډېره سخته حمله وکړه او ډېر نفر يې ورڅخه ووژل. بيا هغه لاړ او د عيطام د گټ په سمڅه کې اوسېده.

فلسطينيانو ته د شمشون له خوا ماتې

(۹) فلسطينيان لاړل او د يهودا په سيمه کې يې خپمې ودرولې او د لحي په ښارگوټي باندې يې حمله وکړه. (۱۰) د يهودا خلکو پوښتنه وکړه: <تاسو ولې په مونږ باندې حمله کوئ؟>

هغوی په ځواب کې وويل: <مونږ د دې پاره راغلي يو چې شمشون ونيسو او هغه کار

ورسره وکړو کوم چې هغه زمونږ سره وکړ. < ۱۱ > نو د يهودا درې زره نفره د عیظام د گټ
سمخې ته لاړل او شمشون ته يې وويل: <ته خبر نه يې چې فلسطينيان په مونږ باندې
حکومت کوي؟ تا زمونږ سره څه وکړل؟>

هغه په ځواب کې وويل: <کوم کار چې هغوی زما سره کړی ؤ، ما هم د هغوی سره
هماغسې کار وکړ.>

۱۲ هغوی ورته وويل: <مونږ د دې دپاره راغلي يو چې تا وتړو او فلسطينيانو ته دې
وسپارو.>

شمشون وويل: <زما سره قسم وخورئ چې تاسو به مې په خپله نه وژنئ.>

۱۳ هغوی وويل: <صحيح ده، مونږ به ستا لاسونه وتړو او هغوی ته به دې وسپارو. مونږ
به تا نه وژنو.> نو هغوی په دوو نويو رسی گانو باندې د هغه لاسونه وتړل او د گټ څخه
يې بېرته راوست.

۱۴ کله چې شمشون لحي ته ورسېد، فلسطينيان په منډه د هغه خواته ورغلل او چيغې يې
وهلې. یوناخاپه د خښتن روح هغه قوي کړ او هغه رسی گانې يې چې د هغه لاسونه
ورباندې تړل شوي وو لکه د سوزېدلي کتان په شان وشلولې او هغه ولوېدلې. ۱۵ بيا
شمشون د يوه داسې خره د ژامې هډوکي پيدا کړ چې په هماغو نژدې وختونو کې مردار
شوی ؤ. هغه خپل لاس وراوږد کړ، هغه يې راواخيست او زر تنه يې ورباندې ووژل. ۱۶
نو شمشون وويل:

ما زر نفره ووژل

د خره د ژامې په هډوکي باندې

ما د مرو څخه جوړې ډېرې گانې کړلې

د خره د ژامې په هډوکي باندې

۱۷) کله چې هغه خپلې خبرې خلاصې کړې، نو د ژامې هډوکي يې په ځمکه وغورزاوه او هغه ځای يې د ژامې د هډوکي د غونډۍ په نوم یاد کړ.

۱۸) بيا شمشون ډېر تری شو، نو هغه څښتن ته فریاد وکړ او وېي ويل: >تا خپل بنده ته داسې لوی بری ورکړ. آیا اوس به له تندي څخه مړ کېږم او دې کافرو فلسطينيانو ته به په لاس ورځم؟< ۱۹) بيا خداى هلته په لحي کې په ځمکه کې د يو تش ځای څخه اوبه جاري کړلې. شمشون هغه وڅښلې او بيا يې قوت وموند او تازه شو. نو هغه چينه يې د فریاد کوونکي د چينې په نوم ياده کړه او هغه تر اوسه پورې په لحي کې ده. ۲۰) شمشون د فلسطينيانو د واکمنۍ په دوران کې شل کاله د اسرايلو يو مشر ؤ.

شمشون په غزه کې

۱۶) ۱) يوه ورځ شمشون د فلسطينيانو ښار غزې ته لاړ او هلته هغه يوه فاحشه وليدله او د هغې کور ته ورغی چې شپه ورسره تېره کړي. ۲) د غزې خلک خبر شول چې شمشون هلته دی. نو هغوی هغه ځای محاصره کړ او هغه ته يې ټوله شپه د ښار په دروازه کې انتظار وکړ. هغوی ټوله شپه غلي وو او د ځانونو سره يې ويل: >مونږ به د سهار تر رڼا کېدلو پورې صبر وکړو او بيا به يې ووژنو.< ۳) مگر شمشون تر نيمې شپې پورې هلته په بستره کې پروت ؤ. بيا هغه پاڅېده او د ښار دروازه يې د هغې د چوکاټ سره راوښوله او د اړم او ټولو شيانو سره يې وويستله. هغه يې په خپلو اوږو باندې کېښوده او د هغې غونډۍ سرته يې چې حبرون ته مخامخ وه يوړله.

شمشون او دليله

④ څه موده پس، شمشون په يوې نجلی باندې چې دليله نومېدله مين شو، څوک چې د سورق په دره کې اوسېدله. ⑤ د فلسطينيانو مشران هغې ته ورغلل او ورته وېي ويل: <شمشون وغولوه چې تاته ووايي چې هغه ولې دومره قوي دی. همدارنگه مونږ څنگه وکولی شو هغه مغلوب کړو ترڅو هغه وتړو او کمزوری يې کړو. که دا کار وکړې نو مونږ هر يو به تاته يوولس سوه مثقاله سپين زر درکړو.>

⑥ نو دليلې شمشون ته وويل: <مهرباني وکړه ماته ووايه چې ته ولې دومره قوي يې. څنگه څوک کولی شي چې تا وتړي او کمزوری دې کړي؟>

⑦ شمشون په ځواب کې وويل: <که چېرې څوک ما د ليندې په اوو نويو مزو باندې چې وچ شوي نه وي وتړي، نو زه به کمزوری شم او د عادي خلکو په شان به شم.>

⑧ نو فلسطيني مشرانو دليلې ته د کمان اووه نوي مزي چې وچ شوي نه وو راوړل او هغې شمشون وتاړه. ⑨ دليلې يو څو نفره د خپل کور په بله کوټه کې پټ کړي وو، نو هغې شمشون ته غږ وکړ: <سامسونه، فلسطينيان راغلي دي چې تا ونيسي!> مگر شمشون هغه مزي لکه د اومرې په شان چې په اور کې سوزېدلی وي وشکول. نو هغوی د شمشون د زور په راز پوه نه شول.

⑩ بيا دليلې شمشون ته وويل: <تا په ما باندې ملنډې ووهلې او درواغ دې راته وويل. اوس ماته ووايه چې تا څنگه څوک تړلی شي.>

⑪ هغه وويل: <که چېرې څوک ما په داسې رسيو باندې وتړي چې هيڅ کار ورڅخه اخیستل شوی نه وي، نو زه به کمزوری شم او د عادي خلکو په شان به شم.>

١٢ نو دليلي نوې رسي راواخيستي او شمشون يې ورباندې وتاړه. د مخکې ځل په شان نفر په بله کوټه کې پټ وو. هغې شمشون ته غږ وکړ: <سامسونه، فلسطينيان راغلي دي چې تا ونيسي!> مگر هغه د خپلو لاسونو څخه رسي لکه د تارونو په شان وشکولې.

١٣ بيا دليلي شمشون ته وويل: <ته تر اوسه پورې په ما باندې ملنډې وهې او ماته درواغ وايې. اوس راته ووايه چې تا څنگه څوک ترلي شي.>

هغه په ځواب کې وويل: <که چېرې ته زما د سر اووه کوڅې په کارگاه باندې د تار سره واوښې او په يو مېخ باندې يې کلکې کړې، نو زه به د نورو خلکو په شان کمزوری شم.> نو په هغه وخت کې چې هغه ويده ؤ، دليلي د هغه د سر اووه کوڅې له تار سره واوښلې (١٤) او په مېخ باندې يې کلکې کړې.

هغې بيا شمشون ته غږ وکړ: <سامسونه، فلسطينيان راغلي دي چې تا ونيسي!> هغه د خوب څخه راويښ شو او کارگاه يې د مېخ او تارونو سره راويستله.

١٥ نو دليلي هغه ته وويل: <ته څنگه وايې چې زه درباندي گرانه يم، حال دا چې ته په ما باندې باور هم نه کوي؟ دا دريم ځل دی چې ته په ما باندې ملنډې وهې او د خپل زور راز دې ماته نه وايې.> (١٦) دليلي په دې خبرو باندې چې هره ورځ به يې شمشون ته کولې، هغه ډېر تنگ کړ. (١٧) نو شمشون آخر هغې ته خپل راز ووايه. هغه وويل: <زما د سر ويښتان هيڅکله خريل شوي نه دي، ځکه چې زه د زېږېدو له وخت څخه خدای ته د نذر په توگه وقف شوی يم. که چېرې زما سر وخريل شي، نو زه به خپل قوت له لاسه ورکړم او د نورو خلکو په شان به کمزوری شم.>

١٨ کله چې دليله پوه شوه چې شمشون ورته حقيقت بيان کړ، نو هغې د فلسطينيانو مشرانو ته دا خبر ورولېږه: <تاسو يو ځل بيا راشئ شمشون ماته خپل راز بيان کړ.> نو

هغوی راغلل او هغه پیسې چې د هغې سره یې وعده کړې وه له ځانه سره راوړې. (۱۹)

دلیلې شمشون په خپل زنگون باندې ویده کړ، بیا هغې یو سړی راوغوښت او د شمشون د وینستو اووه کوچی یې وخریلې. نو دلیلې هغه کمزوری کړ او هغه خپل قوت له لاسه ورکړ. (۲۰) بیا هغې شمشون ته غږ کړ: <سامسونه، فلسطینیان راغلي دي چې تا ونیسي!> هغه له خوبه راوینس شو او فکر یې وکړ چې زه به د مخکې په شان په یو ټکان سره خپل ځان ازاد کړم. مگر شمشون نه پوهېده چې څښتن هغه پرېښی و. (۲۱) فلسطینیانو هغه ونیوه، سترگې یې ورڅخه وویستلې او غزې ته یې یووړ. هلته هغوی شمشون په برنجي زولنو وتاړه، په زندان کې یې واچاوه او مجبور یې کړ چې غلې دانې مېچن کړي. (۲۲) مگر له خریلو څخه وروسته د هغه وینستانو بیا په راشنه کېدلو شروع وکړه.

د شمشون مړینه

(۲۳) د فلسطینیانو مشران سره راغونډ شول چې جشن ونیسي او خپل خدای داجون ته یوه لویه قرباني وړاندې کړي. هغوی وویل: <زمونږ خدای مونږ ته په خپل دښمن شمشون باندې بری راکړی دی!> (۲۴-۲۵) هغوی خوشالي کوله او ویې ویل: <شمشون ته غږ کړئ چې خپل ساعت ورباندې تېر کړو!> کله چې هغوی شمشون له زندان څخه راوویست، هغه یې مجبور کړ چې د دوی دپاره ساعت تېري جوړه کړي، نو هغه یې د ستنو ترمنځ ودراره. کله چې خلکو هغه ولید، نو د خپل خدای ستاینه یې وکړه او ویې ویل: <زمونږ خدای مونږ ته په خپل هغه دښمن باندې بری راکړی دی چې زمونږ هېواد یې وران کړ او زمونږ ډېر خلک یې ووژل!> (۲۶) شمشون هغه هلک ته چې دی یې له لاسه نیولی و وویل: <ما پرېږده چې په هغو ستنو باندې لاس کېږدم چې دغه ودانۍ ورباندې ولاړه ده. زه غواړم چې تکیه ورباندې وکړم.> (۲۷) هغه عبادتخانه له سړیو او ښځو څخه ډکه وه. د فلسطینیانو ټول مشران هلته موجود وو او په بام باندې نژدې درې زره سړي او ښځې وې چې شمشون ته یې کتل چې د هغوی دپاره یې ساعت تېري کوله.

۲۸) بيا شمشون خښتن ته دعا وكړه: <اي خښتن تعالیٰ، ما در په یاد كړه. ای خدایه یوازې یو ځل بیا ماته قوت راکړه چې د فلسطینیانو څخه د خپلو سترگو بدل واخلم.> ۲۹) نو شمشون هغه دوه منځنۍ ستنې چې ودانۍ ورباندې ولاړه وه ونیولې، یو لاس یې په یوې او بل لاس یې په بلې ستنې باندې کېښود. ستنې یې تېل وهلې ۳۰) او چیغې یې کړې: <پرېږده چې د فلسطینیانو سره یو ځای مړ شم!> هغه په خپل ټول قوت سره ستنې تېل وهلې او هغه ودانۍ په ټولو مشرانو او نورو خلکو باندې چې په هغه ځای کې وو راولوېده. نو په دې ډول د هغو خلکو شمېر چې شمشون د خپل مرگ په وخت کې ووژل د هغو خلکو څخه زیات ؤ کوم چې هغه په خپل ټول ژوندانه کې وژلي وو.

۳۱) د هغه وروڼه او پاتې کورنۍ راغله چې د هغه مړی یوسي. هغوی د شمشون مړی بېرته یووړ او د خپل پلار مانوح په هدیره کې یې چې د زرعه او اشتاول ترمنځ پرته وه، ښخ کړ. شمشون شل کاله د اسراییلو مشر ؤ.

د میکا بتان

۱۷) ۱) د افرایم په غرنۍ سیمه کې یو سړی چې نوم یې میکا ؤ اوسېده. ۲) یوه ورځ هغه خپلې مور ته وویل: <آیا هغه یوولس سوه مثقاله سپین زر دې په یاد دي چې ستا څخه غلا شوي وو؟ کله چې تا هغه نفر ته چې هغه یې پټ کړي وو ښېرې وکړلې زه په هغه ځای کې وم. دا کار ما کړی ؤ.>

مور یې وویل: <زویه څرنگه چې تا اقرار وکړ نو خښتن دې تاته برکت درکړي!> ۳) هغه سپین زر بېرته خپلې مور ته ورکړل او هغې وویل: <زه دا سپین زر د خپل زوی له خوا خښتن ته وقف کوم. له دې څخه به د لرگي د بت په جوړولو کې چې د سپینو زرو پوښ به ورته ورکړل شي کار واخیستل شي. نو زه به دا سپین زر بېرته تاته درکړم.> ۴)

خو هغه دا سپين زر بېرته خپلې مور ته ورکړل. هغې دوه سوه مثقاله سپين زر واخيستل او يو زرگر ته يې ورکړل او هغه د لرگي يو بت جوړ کړ او د سپينو زرو پوښ يې ورته ورکړ. بيا يې هغه د ميکا په کور کې کېښود.

٥) ميکا بتخانه درلوده. هغه يو خو بتان او يو سپېڅلی پېښند جوړ کړ او له خپلو زامنو څخه يې يو تن د خپل کاهن په توگه وټاکه. ٦) په هغه زمانه کې اسراييلو پادشاه نه درلود، نو هرچا به هغه کارونه کول چې زړه يې غوښتل.

٧) په دې وخت کې يو ځوان لايوي ؤ چې د يهودا د بيت لحم په ښارگوټي کې اوسېده. ٨) هغه د بيت لحم څخه لار چې د اوسېدلو دپاره کوم بل ځای پيدا کړي. هغه په لاره کې د ميکا کور ته چې د افرایم په غرنۍ سيمه کې ؤ راغی. ٩) ميکا له هغه څخه پوښتنه وکړه: <ته د کوم ځای څخه راغلی يې؟>

هغه په ځواب کې وويل: <زه لايوي يم او په يهودا کې د بيت لحم يم. د اوسېدلو دپاره ځای لټوم.>

١٠) ميکا وويل: <زما سره واوسېږه او زما مشاور او کاهن شه. زه به تاته په کال کې لس مثقاله سپين زر، يو څه کالي او ډوډۍ درکوم.> ١١) - ١٢) نو هغه ځوان لايوي په دې راضي شو چې د ميکا سره واوسېږي او ميکا هغه د کاهن په توگه وټاکه. هغه د ميکا په کور کې اوسېده او ميکا د هغه سره لکه د خپلو زامنو په شان رويه کوله. ١٣) ميکا وويل: <اوس زه پوهېږم چې څښتن به راته برکت راکړي، ځکه چې دغه لايوي زما کاهن دی.>

د دان قبيلې له خوا د ميکا کاهن او بتانو وړل

١٨) په هغې زمانه کې اسراييلو پادشاه نه درلود. د دان قبيلې يو ځای لټاوه چې په

کې واوسېږي، ځکه چې هغوی لا تر هغه وخته پورې د اسراییلو د قبیلو په منځ کې خپله ځمکه ترلاسه کړې نه وه. (۲) نو د دان د قبیلې خلکو د خپلو طایفو څخه پنځه تنه جنگي نفر له زرع او اشتاول څخه ولېږل چې د هغې خاورې وضع وڅېړي چې هغوی غوښتل په کې واوسېږي. کله چې هغه نفر د افرایم غرنۍ سیمې ته ورسېدل نو د میکا کور ته راغلل او هلته یې شپه تېره کړه. (۳) هغوی په هغه ځای کې د ځوان لایو لهجه وپېژندله، نو هغوی ورغلل او پوښتنه یې ورڅخه وکړه: <ته دلته څه کوي؟ چا دلته راوستی یې؟>

(۴) هغه ځواب ورکړ: <ما د میکا سره یو قرارداد کړی دی او هغه ماته د کاهنتوب د خدمت په بدل کې اجوره راکوي.>

(۵) بیا هغوی ورته وویل: <مهرباني وکړه د خدای څخه سوال وکړه چې مونږ به په دې سفر کې بریالي شو که نه.>

(۶) کاهن هغوی ته په ځواب کې وویل: <په خیر لار شئ، څښتن به تاسو په دې سفر کې وساتي.>

(۷) نو هغه پنځه نفره روان شول او د لایش ښار ته لاړل. هغوی ولیدل چې د هغه ځای خلک د صیدونیانو په شان په سوله او امن کې ژوند کوي. هغوی آرام خلک وو او په خاطر جمعۍ سره یې ژوند تېراوه. د هغوی سره د هیڅ شي کمی نه ؤ. هغوی له صیدونیانو څخه لېرې اوسېدل او د بل چا سره یې معامله نه درلودله. (۸) کله چې هغه نفر بېرته زرع او اشتاول ته راستانه شول، نو خلکو ورڅخه پوښتنه وکړه چې <تاسو څه خبر راوړی دی؟> (۹) هغوی په ځواب کې وویل: <راځئ چې په لایش باندې حمله وکړو. مونږ هغه ځمکه ولیدله، هغه ډېره ښه ځمکه ده. زړه نازړه کېږئ مه! لار شئ او هغه ونیسئ!> (۱۰) کله چې هلته ورسېدلې، تاسو به ووينئ چې هغه بې غمه خلک دي. هغه یو لوی وطن دی هر څه

چې وغواړئ هلته شته او خدای هغه تاسو ته درکړی دی.>

۱۱) نو د دان د قبیلې څخه شپږ سوه تنه د جگړې دپاره تیار شول او د زرعه او اشتاول څخه روان شول. ۱۲) هغوی لارل او د یهودا د قریت یعاریم د ښار په لوېدیځ کې یې خېمې ودرولې. په دې خاطر هغه ځای تر نن ورځې پورې د دان د کمپ په نوم یادېږي. ۱۳) بیا هغوی له هغه ځای څخه لارل او د میکا کور ته چې د افرایم په غرنۍ سیمه کې و، ورغلل.

۱۴) هغو پنځو نفرو چې د لایش خاوره یې کتلې وه خپلو ملگرو ته وویل: >آیا تاسو پوهېږئ چې له دغو کورونو څخه په یو کور کې د لرگیو بت دی چې د سپینو زرو پوښ ورته ورکړل شوی دی؟ هلته نور بتان او سپېڅلی پېښند هم شته. تاسو څه فکر کوئ چې څه باید وکړو؟< ۱۵) نو هغوی د میکا کور ته چې هغه ځوان لایوي په کې اوسېده ننوتل او د هغه لایوي څخه یې د هغه د احوال پوښتنه وکړه. ۱۶) په دې وخت کې د دان شپږ سوه عسکر چې په وسلو باندې سمبال وو، د دروازې په خوله کې ولاړ وو. ۱۷) په داسې حال کې چې کاهن د شپږ سوه وسله والو نفرو سره د دروازې په خوله کې ولاړ و، هغه پنځه جاسوسان دننه ننوتل او په سپینو زرو باندې پوښل شوی بت، نور بتان او سپېڅلی پېښند یې راواخیستل.

۱۸) کله چې کاهن ولیدل چې دا نفر سپېڅلي شیان وړي، نو د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: >تاسو څه کوئ؟<

۱۹) هغوی وویل: >غلی شه! خوله دې بنده کړه! زموږ سره راځه او زموږ کاهن او مشاور شه. تاته کومه خبره ښه ښکاري، چې د یو نفر د کورنۍ کاهن شي او که د اسراییلو د یوې قبیلې کاهن شي؟< ۲۰) په دې خبره کاهن ډېر خوشاله شو. نو هغه سپېڅلي شیان واخیستل او د هغوی سره لاړ.

٢١) هغوی خپل ماشومان، حیوانات او خپله شتمني مخکې کړل او په خپله لاره روان شول. ٢٢) کله چې هغوی د میکا له کور څخه یو څه لېرې لاړل، نو میکا خپل گاونډیان د جگړې دپاره راوغوښتل او هغوی د دان د نفرو پسې روان شول. ٢٣) څنگه چې هغوی ته ورورسېدل نو غږ یې ورباندې وکړ چې ودریږي. د دان نفر راوگرځېدل او له میکا څخه یې پوښتنه وکړه: <څه خبره ده؟ دا نفر دې ولې راغونډ کړي دي او مونږ تعقیبوي؟>

٢٤) میکا په ځواب کې وویل: <تاسو زما کاهن او هغه خدایان چې ما جوړ کړي وو، یوړل. هیڅ شی مو راته نه دی پرېښی. بیا څنگه زما څخه پوښتنه کوی چې څه خبره ده؟>

٢٥) د دان سړیو په ځواب کې وویل: <زمونږ سره بحث مه کوه هسې نه چې زموږ ځینې بدخویه نفر درباندي حمله وکړي او ته او ستا کورنۍ به ووژل شي.> ٢٦) نو بیا د دان سړي په خپله لاره روان شول. میکا ولیدل چې هغوی ورباندې ډېر قوي دي، نو هغه بېرته خپل کور ته ستون شو. ٢٧-٢٨) کله چې د دان سړیو کاهن او هغه شیان چې میکا جوړ کړي وو یوړل، نو هغوی د لایش په ښارگوټي باندې چې ارام او بې غمه خلک په کې اوسېدل حمله وکړه. هغه ښارگوټي بیت رحوب ته نژدې په یوه دره کې ؤ. هغوی خلک ووژل او ښارگوټي یې وسوزاوه. هیڅوک نه ؤ چې هغوی وژغوري، ځکه چې هغوی د صیدون څخه لېرې اوسېدل او د نورو خلکو سره یې سروکار نه درلود. د دان سړیو هغه ښارگوټي بېرته ودان کړ او په کې واوسېدل. ٢٩) د هغه ښارگوټي نوم یې د لایش څخه په دان باندې بدل کړ، یعنې د یعقوب د زامنو څخه د یو زوی په نوم چې د هغوی د قبیلې نیکه ؤ. ٣٠) د دان سړیو د خپلو ځانونو دپاره د میکا بت ودراره او یوناتان د جرشوم زوی او د موسی لمسي د دان د قبیلې دپاره د کاهن په توگه خدمت کاوه. د هغه اولادې تر هغې پورې د کاهنانو په توگه خدمت کاوه ترڅو چې هغه خلک جلاوطنه شول. ٣١) سره له دې چې د خدای کور په شیلوه کې ؤ، خو د دان خلکو هغه بت ته عبادت کاوه چې میکا جوړ کړی ؤ.

۱۹ (۱) په هغې زمانه کې چې اسراييلو پادشاه نه درلود، د لاوي د قبيلې يو نفر چې د افرایم د غرنۍ سيمې په يو لېرې ځای کې اوسېده، د بيت لحم څخه چې د يهودا په سيمه کې ؤ يوه وينځه وکړه. (۲) مگر هغه وينځه يعنې د لاوي بنځه له لاوي څخه خفه شوه او بېرته د خپل پلار کور ته چې په بيت لحم کې ؤ لاړه او څلور مياشتې هلته پاتې شوه. (۳) بيا د هغې مېړه پرېکړه وکړه چې د هغې پسې لاړ شي او هغه تشويق کړي چې بېرته راشي. نو خپل نوکر او دوه خره يې له ځان سره واخيستل. کله چې د خپل خسر کور ته ورسېده، بنځې يې هغه دننه راوست. کله چې د هغې پلار هغه وليد، نو د هغه په ليدلو خوشاله شو او هرکلی يې ورته ووايه. (۴) د هغه خسر ټينگار وکړ چې هغه پاتې شي، نو هغه هلته درې ورځې پاتې شو. هغوی هلته خپله ډوډۍ خوړله او شپې يې تېرولې. (۵) د څلورمې ورځې په سهار هغوی وختي پاڅېدل او تگ ته تيار شول. مگر خسر خپل زوم ته وويل: <اول يو څه وخورئ چې د سفر دپاره تکره شئ او وروسته به بيا لاړ شئ.>

(۶) نو هغوی دواړه سره کښېناستل او ويې خوړل او ويې څښل. بيا خسر يې ورته وويل: <مهرباني وکړئ نن شپه هم زمونږ سره پاتې شئ چې په خوشالی سره يې تېره کړئ.>

(۷) لاوي کونښن کاوه چې لاړ شي، مگر خسر يې ورڅخه په کلکه وغوښتل چې پاتې شي، نو هغه بله شپه هم هلته پاتې شو. (۸) د پنځمې ورځې په سهار هغه وختي پاڅېده چې لاړ شي، مگر د بنځې پلار وويل: <يو څه وخورئ، بيا کولی شئ چې ماسپښين لاړ شئ.> نو هغو دواړو يوځای ډوډۍ وخوره.

(۹) کله چې هغه سړی او د هغه وينځه او نوکر پاڅېدل چې لاړ شي، د هغه خسر وويل: <کورئ، اوس ورځ تېره شوې ده او ماښام نژدې دی. يوه بله شپه هم زمونږ سره پاتې شئ

او خوشاله اوسئ. بيا کولی شئ چې سهار وختي پاڅېږئ او خپل کور ته لاړ شئ. <١٠>-
 (١١) مگر هغه سړي نه غوښتل چې بله شپه هلته تېره کړي. نو هغه په خپلو دواړو خرو
 باندې کتې واچولې او د خپلې وينځې او نوکر سره روان شو. کله چې هغوی د ورځې
 ناوخته ييوس (اورشليم) ته نژدې شول، نو نوکر خپل بادار ته وويل: <راځئ چې دلته
 ودرېږو او د ييوسيانو په ښار کې شپه تېره کړو. > (١٢) مگر بادار يې وويل: <نه، مونږ په
 دې پردي ښار کې چې اسراييليان په کې نشته نه پاتې کېږو. مونږ به جبعې ته لاړ شو. > (١٣)
 راځئ کوښښ وکړو چې جبعې يا رامه ته ځانونه ورسوو او له دې دواړو ځايونو څخه په يو
 ځای کې شپه تېره کړو. > (١٤) نو هغوی روان شول او د لمر پرېواته په وخت جبعې ته
 چې د بنيامين په سيمه کې وه ورسېدل. (١٥) هغوی د لارې څخه راوگرځېدل چې په هغه
 ځای کې شپه تېره کړي. مگر هيچا نه غوښتل چې هغوی له ځانه سره د شپې تېرولو دپاره
 بوځي. نو هغوی لاړل او د ښار په چوک کې کښېناستل.

(١٦) په همدې وخت کې يو زوړ سړی چې ټوله ورځ يې په پتې کې کار کړی ؤ او کور ته
 روان ؤ راغی. په جبعه کې چې کوم خلک اوسېدل، هغه زياتره د بنيامين د قبيلې څخه وو،
 خو دا سړی په اصل کې د افرايم د غرنۍ سيمې ؤ، خو په جبعه کې اوسېده. (١٧) هغه سړي
 هغه مسافر د ښارگوټي په چوک کې وليده او پوښتنه يې ورڅخه وکړه: <له کوم ځای څخه
 راغلي ياستئ او چېرته روان ياستئ؟ >

(١٨) لاري په ځواب کې وويل: <مونږ د يهودا له بيت لحم څخه راغلي يو او د افرايم د
 غرنۍ سيمې يو لېرې ځای ته چې مونږ په کې اوسېږو روان يو. خو هيڅوک نه غواړي مونږ
 خپل کور ته بوځي چې شپه ورسره وکړو. > (١٩) مونږ د خپلو خرو دپاره بوس او پروره او د
 خپل ځان او خپلې ښځې او خپل نوکر دپاره ډوډی او شراب راوړي دي. مونږ بل هيڅ شي
 ته ضرورت نه لرو بغير له يو ځای څخه چې په کې ويده شو. >

٢٠ هغه زاړه سپري وويل: <زه خپل کور ته ستاسو د راتللو هرکلی کوم چې شپه راسره وکړئ او زما مېلمانه شی. خو په چوک کې شپه مه کوئ.> ٢١ نو هغه زاړه سپري هغوی خپل کور ته بوتلل او د هغوی خره يې ماړه کړل. بيا هغوی خپلې پنبې ومينځلې او ډوډۍ يې وخوړله.

٢٢ په داسې حال کې چې هغوی خپل زړونه خوشالول، د بناړگوتې ځينې بدکاره خلک د کور څخه راچاپېر شول. هغوی دروازه په زور ووهله او د کور خاوند يعنې زاړه سپري ته يې غږ کړ: <ستا کور ته چې کوم سپري راغلی دی هغه مونږ ته راوباسه چې بد کار ورسره وکړو.> ٢٣ مگر د کور خاوند بيرون ووت او هغوی ته يې وويل: <نه، زما دوستانو! داسې خراب او بد اخلاقه کار مه کوئ! دا سپري زما مېلمه دی، داسې شرموونکی کار مه کوئ.> ٢٤ گورئ، زه به تاسو ته خپله پېغله لور او زما د مېلمه وينځه راولم، هرڅه چې غواړئ د هغوی سره يې وکړئ، مگر د دې سپري سره داسې شرمناکه کار مه کوئ.> ٢٥ خو هغو خلکو د هغه خبرو ته غوږ ونه نيوه. نو هغه لاوي خپله وينځه ونيوله او هغوی ته يې بيرون ورولبړله. هغوی هغه بې عزته کړه او ټوله شپه يې ورباندې تېری وکړ او سهار يې پرېښودله چې لاړه شي.

٢٦ د سباوون په وخت هغه بنځه بېرته راغله او د هغه کور په دروازه کې چې د هغې مېړه په کې مېلمه ؤ ولوبدله او د سهار تر رڼا کېدو پورې هلته پرته وه. ٢٧ سهار د هغې مېړه پاڅېده او کله چې هغه دروازه خلاصه کړه چې په خپله لاره لاړ شي، نو ويې ليدل چې وينځه يې د دروازې په خوله کې پرته وه او لاسونه يې د دروازې په درشل باندې ايښي وو. ٢٨ هغه خپلې وينځې ته وويل: <پاخېره چې لاړ شو.> مگر هيڅ ځواب يې وانه اورېده. بيا سپري د هغې مړی په خپل خره باندې کېښود او کور ته روان شو. ٢٩ کله چې کور ته ورسېده نو يو چاقو يې راواخيست او د خپلې وينځې مړی يې دولس ټوټې کړ او د اسراييلو دولسو قبيلو ته يې يوه يوه ټوټه ورولبړله. ٣٠ هرچا چې هغه ليدله نو ويل يې: <له کومې

ورځې چې اسراييليان له مصر څخه راوتلي دي داسې کار هيڅکله نه ليدل شوی او نه شوی دی. مونږ بايد په دې باره کې فکر وکړو او خبرې وکړو چې څه بايد وکړو.

د بنيامينيانو سره د اسراييليانو جگړه

۲۰ (۱) بيا ټول اسراييليان په شمال کې د دان څخه په جنوب کې تر بئر شبع پورې او همدارنگه د جلعاد د خاورې څخه په يوه لويه غونډه کې په مصفې کې د څښتن په حضور کې سره راټول شول. (۲) د هغوی شمېر د پياده عسکرو او مشرانو سره څلور لکه تنه وو چې په هغه ځای کې د څښتن په حضور کې د هغه د قوم په غونډه کې حاضر وو. (۳) بنيامينيان خبر شول چې ټول اسراييليان په مصفې کې سره راغونډ شوي دي. اسراييليانو د وژل شوې بنځې د مېړه څخه پوښتنه وکړه: <مونږ ته ووايه چې دا ناوړه پېښه څنگه رامنځته شوه.>

(۴) هغه لاوي چې بنځه يې وژل شوې وه په ځواب کې وويل: <زه او زما وينځه جبعې ته چې د بنيامين په سيمه کې ده د شپې تېرولو دپاره لاړو. (۵) د شپې د جبعې سړي زما پسې راغلل او کور يې محاصره کړ. هغوی زما د وژلو نيت درلود، خو د دې په ځای هغوی زما وينځه بې عزته کړه او هغه مړه شوه. (۶) ما د هغې مړې راواخيست او هغه مې ټوټې ټوټې کړ او بيا مې د هغې هره ټوټه د اسراييلو د دولسو قبيلو څخه هرې قبيلې ته ولېږله، ځکه چې د جبعه سړيو په اسراييلو کې داسې سپک او شرمناکه کار کړی دی. (۷) اوس تاسو د اسراييلو ټول قوم بايد په خپله فيصله وکړئ چې په دې باره کې څه وکړو!>

(۸) ټول خلک يوځای پاڅېدل او ويې ويل: <زمونږ څخه به هيڅوک خپلې خېمې يا خپل کور ته نه ځي. (۹) مونږ به داسې کار وکړو چې پچه به واچوو او په جبعې باندې د حملې دپاره به يو څو نفره وټاکو. (۱۰) د اسراييلو د ټولو قبيلو څخه به د هرو سلو نفرو

څخه لس نفره لښکر ته ډوډۍ رسوي او نور دې لار شي او د جبعي خلکو ته دې د هغه ناوړه کار په خاطر سزا ورکړي کوم چې هغوی په اسراييلو کې کړی دی. < ۱۱ > نو د اسراييلو ټول سړي د يو مقصد دپاره سره راغونډ شول چې په ښارگوټي باندې حمله وکړي.

۱۲ اسراييليانو د بنيامين د قبيلې ټولې سيمې ته استازي ولېږل چې ورته ووايي: < تاسو ولې داسې جرم کړی دی؟ > ۱۳ اوس د جبعي هغه بدکاره سړي مونږ ته تسليم کړئ ترڅو هغوی ووژنو او د اسراييلو څخه دا بدې لېرې کړو. < مگر بنيامينيانو د خپلو نورو اسراييلي ورونو خبرو ته غوږ ونه نيوه. > ۱۴ هغوی د بنيامين د ټولو ښارگوټو څخه راغلل او په جبعي کې سره راغونډ شول چې د اسراييليانو په مقابل کې جگړه وکړي. < ۱۵ - ۱۶ > په هغه ورځ هغوی د خپلو ښارگوټو څخه شپږويشت زره عسکر راوغوښتل. برسېره پردې، د جبعي اوسېدونکو اووه سوه خاص نفر چې چپ لاسي وو وټاکل. د هغوی څخه هر يو د مچنو غزې په تېره باندې د ويښته يو تار هم ويشتلی شو او هيڅ شی ورڅخه نه خطا کېده. ۱۷ اسراييليانو څلور لکه روزل شوي عسکر سره راغونډ کړل چې په هغو کې بنيامينيان شامل نه وو.

۱۸ اسراييليان په بيت ايل کې د عبادت ځای ته لاړل او هلته يې له خدای څخه پوښتنه وکړه: < کومه قبيله به اول په بنيامينيانو باندې حمله کوي؟ >

څښتن په ځواب کې وويل: < د يهودا قبيله. >

۱۹ سبا سهار وختي اسراييليان روان شول او د جبعي ښارگوټي ته نژدې يې خپمې ودرولې. ۲۰ هغوی لاړل چې د بنيامين په لښکرو باندې حمله وکړي او جبعي ته مخامخ يې د جگړې دپاره سنگرونه ونيول. ۲۱ د بنيامين لښکر له ښارگوټي څخه راووت او په هغه ورځ يې د جگړې په ډگر کې دوه ويشت زره اسراييليان ووژل. < ۲۲ - ۲۳ > نو اسراييليان د عبادت ځای ته لاړل او تر ماښامه پورې يې د څښتن په حضور کې وژړل. د

هغه څخه يې پوښتنه وکړه: <آيا مونږ بيا لار شو او د خپلو بنياميني ورونو په مقابل کې
وجنگېږو؟>

څښتن په ځواب کې وويل: <هو.>

نو د اسراييلو لښکرو جرأت پيدا کړ او بيا يې خپل عسکر په هماغه ځای کې چې يوه ورځ
مخکې په کې وو ځای په ځای کړل. (٢٤) نو اسراييليان د دوهم ځل دپاره ووتل چې د
بنيامينيانو د عسکرو په مقابل کې وجنگېږي. (٢٥) په هماغه ورځ بنيامينيان د جبعې څخه
راووتل او دا ځل يې اتلس زره روزل شوي اسراييلي عسکر ووژل. (٢٦) بيا د اسراييلو
ټول خلک بيت ټيل ته لاړل او هلته يې وژړل. هغوی د څښتن په حضور کې کښېناستل، تر
مانبامه پورې يې روژه ونيوله او څښتن ته يې سوزېدونکې او د سلامتې نذرانې وړاندې
کړې. (٢٧) - (٢٨) په هغو ورځو کې د لوظ صندوق په بيت ټيل کې ؤ او فينحاس چې د
العازار زوی او د هارون لمسی ؤ، په هغه ځای کې کاهن ؤ. اسراييليانو له څښتن څخه
پوښتنه وکړه: <آيا مونږ بيا لار شو او د خپلو بنياميني ورونو سره وجنگېږو او که نه؟>

څښتن په ځواب کې وويل: <هو، لار شى. زه به سبا تاسو ته په هغوی باندې بری
درکړم.>

(٢٩) نو اسراييليانو د جبعې په شاوخوا کې کمين ونيوه. (٣٠) په درېمه ورځ هغوی د
بنيامينيانو په مقابل کې ووتل او د مخکې ځل په شان يې خپل عسکر جبعې ته مخامخ
ځای په ځای کړل. (٣١) بنيامينيان د هغوی سره د مقابلې دپاره راووتل. اسراييليان په شا
لاړل او بنيامينيان د هغوی پسې شول او د ښار څخه لېرې شول. هغوی د مخکې ځل په
شان د اسراييليانو په وژلو پيل وکړ. په بانډو او په هغو لارو باندې چې بيت ټيل او جبعې ته
تللي وې، دېرش تنه اسراييليان ووژل شول. (٣٢) بنيامينيانو وويل: <مونږ هغوی ته د
مخکې ځل په شان ماتې ورکړه.>

مگر اسراييليانو داسې پلان جوړ کړی ؤ چې په شا لار شي او هغوی د ښارگوټي څخه لارو ته وباسي. (٣٣) نو کله چې د اسراييلو اصلي لښکر په شا شو او په بعل تامار کې بيا سره راغونډ شول، نو هغه اسراييليان چې د جبعي په لوبديخ کې په کمين کې پټ وو د خپلو ځايونو څخه په منډه راووتل. (٣٤) لس زرو خاصو نفرو چې د ټولو اسراييلو څخه غوره شوي وو په جبعي باندې حمله وکړه او جگړه ډېره سخته وه. بنيامينيان نه پوهېدل چې د هغوی بربادي نژدې ده. (٣٥) نو څښتن د اسراييلو سره مرسته وکړله چې بنيامينيانو ته ماتې ورکړي. په هغه ورځ اسراييليانو پنځه ويشت زره او سل تنه ووژل. (٣٦) نو بنيامينيان پوه شول چې هغوی ماتې خوړلي ده.

د اسراييليانو د جگړې گټل

د اسراييليانو د لښکرو اصلي ډله د بنيامينيانو څخه بېرته په شا لارله، ځکه چې هغوی په خپلو نفرو باندې چې د جبعي په شاوخوا کې يې کمين نيولی ؤ تکیه درلودله. (٣٧) بيا هغو نفرو چې په کمين کې وو له هرې خوا څخه په جبعي باندې حمله وکړه او د هغه ښارگوټي ټول اوسېدونکي يې ووژل او ښار ته يې اور واچاوه. (٣٨) د اسراييلو اصلي لښکر او هغه پټ شويو نفرو په خپل منځ کې يوه نښه ټاکلې وه. کله چې هغوی زيات لوگي وليدل چې د ښارگوټي څخه پورته کيږي، (٣٩) نو کوم اسراييليان چې د ښارگوټي څخه دباندې وو هغه به راگرځي او په بنيامينيانو باندې به حمله کوي. تر دغه وخته پورې بنيامينيانو دېرش تنه اسراييليان وژلي وو. هغوی له خپلو ځانونو سره ويل: <هو، مونږ هغوی ته د مخکې ځل په شان ماتې ورکړه.> (٤٠) خو کله چې بنيامينيانو شاته وکتل او ويې ليدل چې د ښارگوټي له هر طرف څخه اسمان ته لوگی پورته کيږي، (٤١) نو بيا اسراييليان راوگرځېدل او په هغوی باندې يې حمله وکړه. بنيامينيان پوه شول چې يوه بلا ورباندې راتلونکې ده نو هغوی وارخطا شول. (٤٢) هغوی د اسراييليانو څخه په شا لارل او د دښتې خواته په منډو شول، مگر ويې نه شو کولی چې وتښتي. هغوی د اصلي لښکر او هغو نفرو ترمنځ راگېر شول چې

د بنارگوتي څخه راوتل، نو هغوی له منځه لاړل. (٤٣) اسراييليانو بنيامينيان محاصره کړل او په دوامداره توگه يې د جبعي تر ختيځه پورې تعقيب کړل او په لاره کې يې ووژل. (٤٤) د بنيامينيانو اتلس زره زړور عسکر ووژل شول. (٤٥) هغه نفر چې ژوندي پاتې وو هغوی په دبنته کې د رمون د گټ په لوري وتبښدل، خو اسراييليانو په لاره باندي د هغوی پنځه زره تنه ووژل. هغوی تر جدعوم پورې د بنيامينيانو پسې شول او دوه زره تنه يې نور هم ووژل. (٤٦) په هغه ورځ د بنيامينيانو پنځه ويشت زره نفر ووژل شول. هغوی ټول زړور عسکر وو.

(٤٧) خو يوازي شپږ سوه تنو وکولي شول چې په دبنته کې د رمون گټ ته وتبښتي او څلور مياشتي هغوی هلته پاتې شول. (٤٨) اسراييليان د پاتي بنيامينيانو پسې راوگرځېدل او هغوی ټول يې د سريو، بښو، ماشومانو او حيواناتو سره ووژل او په هغه سيمه کې يې ټول بنارگوتي وسوزول.

د بنيامينيانو دپاره بښي

٢١ (١) په هغه وخت کې چې اسراييليان په مصفه کې سره راغونډ شوي وو هغوی داسې قسم خوړلی ؤ: <زمونږ څخه به هيڅوک خپله لور بنيامينيانو ته په نکاح نه ورکوي.> (٢) نو د اسراييلو قوم بيت ئيل ته لاړ او هلته تر مابنامه پورې د خدای په حضور کې کښېناستل. هغوی په لوړ اواز سره سخت وژړل (٣) او ويې ويل: <ای د اسراييلو څښتن خدایه، د اسراييلو سره ولې داسې وشول؟ د بنيامين قبيله ولې د اسراييلو له منځ څخه ورکه شي؟>

(٤) بله ورځ سهار وختي خلکو د قرباني ځای جوړ کړ او سوزېدونکي او د سلامتی نذرانې يې وړاندې کړې. (٥) بيا هغوی د يو او بل څخه پوښتنه وکړه: <د اسراييلو له ټولو

قبیلو څخه داسې کومه ډله شته چې د مصفې په غونډه کې د څښتن په حضور کې نه وه حاضره شوې؟ < (هغوی په کلکه دا قسم خوړلی ؤ چې هرڅوک چې په مصفې کې د څښتن په حضور کې حاضر نه شي، هغه دې ووژل شي). (٦) نو د اسراییلو خلکو د خپلو بنیامیني ورونو دپاره افسوس کاوه او ویل به یې: <نن اسراییلو د خپلو قبیلو څخه یوه قبيله له لاسه ورکړه. (٧) اوس د هغو بنیامینیانو دپاره چې ژوندي پاتې شوي دي څه وکړو چې د هغوی دپاره ښځې پیدا کړو؟ ځکه چې مونږ د څښتن په نوم قسم خوړلی دی چې خپلې لورگانې به هغوی ته نه ورکوو.>

(٨) کله چې هغوی پوښتنه وکړه: <آیا د اسراییلو د قبیلو څخه کومه ډله د مصفې په غونډه کې حاضره شوې نه وه؟>، هغوی ته معلومه شوه چې د یابیش څخه چې په جلعاد کې دی هیڅوک نه ؤ راغلی. (٩) ځکه کله چې هغوی خلک وشمېرل، نو ورته معلومه شوه چې له یابیش جلعاد څخه هیڅوک هلته نه ؤ. (١٠) نو غونډې خپل دولس زره زپور نفر ولېږل او هغوی ته یې دا حکم ورکړ: <لاړ شئ او د یابیش ټول خلک د ښځو او ماشومانو سره ووژئ، (١١) ټول نارینه او همدارنگه هغه ټولې ښځې چې پېغلې نه وي ووژئ.> (١٢) هغوی د جلعاد په یابیش باندې حمله وکړه او د څلور سوه پېغلو سره چې هلته یې پیدا کړې وې د شیلوه کمپ ته چې د کنعان په خاوره کې ؤ راستانه شول.

(١٣) بیا ټولې غونډې هغو پاتې بنیامینیانو ته چې د رمون د گټ سره اوسېدل، یو پیغام ولېږه او هغوی ته یې د سولې وړاندیز وکړ. (١٤) نو بنیامینیان بېرته راغلل او اسراییلیانو هغوی ته د یابیش هغه انجونې چې ژوندي پاتې شوې وې ورکړې. خو دا انجونې د هغوی ټولو دپاره بس نه وې.

(١٥) د اسراییلو خلک په بنیامینیانو باندې ډېر خفه وو ځکه چې څښتن د هغوی د قبیلو ترمنځ تشه پیدا کړې وه. (١٦) نو د غونډې مشرانو وویل: <د بنیامین د قبیلې ټولې ښځې

وژل شوې دي. نو څه بايد وکړو چې د هغوی پاتې سړيو ته ښځې پيدا کړو؟ (۱۷) پاتې ژوندي بنيامينيان بايد وارثان ولري، ترڅو د اسرايلو يوه قبيله د تل دپاره له منځه لاړه نه شي. (۱۸) مونږ نه شو کولی چې خپلې لورگانې هغوی ته ورکړو، ځکه چې مونږ قسم خوړلی دی چې هرڅوک چې بنيامينانو ته لور ورکړي په هغه باندې دې لعنت وي. <

(۱۹) بيا هغوی دا فکر وکړ چې په شيلوه کې د خښتن دپاره کلنی جشن نيول کېږي. (شيلوه د بيت ئيل په شمال او د لبونه په جنوب کې او د هغې لارې په ختيځ کې ده چې د شکيم او بيت ئيل ترمنځ ده.) (۲۰) هغوی بنيامينانو ته وويل: <لاړ شئ او د انگورو په باغونو کې پټ شئ (۲۱) او هلته انتظار وباسئ. کله چې د شيلوه نجونې د جشن په دوران کې د نڅا دپاره بيرون راووزي، تاسو د انگورو له باغونو څخه راووزئ او د هغو څخه هر يو خپلو ځانونو ته يوه يوه نجلی په زور راوښئ او له ځان سره يې د بنيامين خاورې ته بوځئ چې ستاسو ښځې شي. (۲۲) که چېرې د هغوی پلرونه او ورونه تاسو ته راشي او اعتراض وکړي، نو تاسو کولی شئ چې هغوی ته داسې ووايئ: مهرباني وکړئ مونږ ته اجازه راکړئ چې هغوی وساتو، ځکه چې مونږ هغوی د جنگ په دوران کې له تاسو څخه نه دي نيولي چې زمونږ ښځې شي. څرنگه چې تاسو هغوی مونږ ته نه دي راکړي، نو تاسو د خپل قسم په ماتولو گناهکار نه ياست. <

(۲۳) بنيامينانو همداسې وکړل. هغوی هر يو له هغو نجونو څخه چې په شيلوه کې يې نڅا کوله يوه يوه نجلی د خپل ځان دپاره راوښول او هغوی يې خپلې سيمې ته يوړې. بيا هغوی خپل ښارگوټي بېرته آباد کړل او هلته اوسېدل. (۲۴) نو اسراييليان هم هر يو بېرته خپلې قبيلې، خپلې کورنۍ او خپلې ځمکې ته لاړ. (۲۵) په هغه زمانه کې اسرايلو پادشاه نه درلود، نو هرچا به هغه کارونه کول چې زړه يې غوښتل.